

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 137

...κόσμου από τη Γεωργία
Σε ηλικία 70 χρονών και με 9 μόνον ταινίες μεγάλου μήκους στη 40χρονη ενασχόλησή του με το κινηματογραφικό μέσο (σαν όργανο) όπως επίσης και μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ που δεν υπήρξαν απλώς δοκιμές ή παρεπόμενα του έργου του αλλά ισοδύναμα δημιουργικής εργασίας ανάμεσα στις βραβευμένες μεγάλες ταινίες του, εξακολουθεί να τραγουδά τα τραγούδια του με τη δική του απροσδόκητη ενορχήστρωση και τη δική του φωνή. Όπως τον *Απρίλη* (1962, 45'), *Χυτήριο* (1964, 20'), *Φυλλοροή* (1966, 100'), *Παλιά γεωργιανά τραγούδια* (1968, 20'), *Ήταν ένας τραγουδιστής κότσουφας* (1971, 82'), *Παστοράλε* (1976, 100') στη σοβιετική Γεωργία και μετά στη Γαλλία τα *Επτά κομμάτια για ασπρόμαυρο κινηματογράφο* (1982, 20'), *Καλοκαίρι στη χώρα των Βάσκων* (1983, 55'), *Οι ευνοούμενοι του φεγγαριού* (1989, 120'), *Έχε γιέ, γλυκιά στεριά* (1998, 118') και *Δευτέρα πρωί* (2002, 120') πολλές από αυτές σε διεθνείς συμπαραγωγές. Σε μια μοναχική πορεία, χωρίς συνοδοιπόρους και χωρίς μιμητές, που τη χαρακτηρίζει το πείσμα ενός εραστή-αριστοκράτη της τέχνης του κινηματογράφου που δε δέχτηκε ποτέ να υπογράψει, ούτε καλλιτεχνικά ούτε πολιτικά ούτε ως παραγωγή, κάτι που δεν υπήρξε αυστηρά προσωπική του επιλογή. Όπως ξεκίνησε, κάνοντας ταινίες αναφερόμενες σε μια πραγματικότητα που αγνοούσε επιδεικτικά "σαν να μην υπήρχε το σοβιετικό καθεστώς", έτσι και συνέχισε: Σαν η καθαρή αισθητική του βωβού κινηματογράφου να μην είχε καταργηθεί, σαν οι αρχές του σινεμά-βεριτέ να μην είχαν ξεπεραστεί, σαν η "πολυφωνική" παράδοση της πατρίδας του της Γεωργίας να μπορούσε να αναγεννηθεί, σαν ο τρόπος του Bresson ή του ιταλικού νεορεαλισμού να μην είχαν κλείσει τους κύκλους τους, σαν το *Φάντασμα της ελευθερίας* του Μπουνιουέλ να έπρεπε να συνεχιστεί ως κινηματογρά-

φικό είδος (βλέπε *Οι ευνοούμενοι του φεγγαριού*). Όπως επίσης, σαν να υπήρχε τρόπος να κάνει ταινίες με θέματα όπως την εργατική αλληλεγγύη, τις παρεμβάσεις της εξουσίας στην αταξία ενός "κότσουφα", τις διαφορές των αστών και των αγροτών, τις σχέσεις ιδιοκτησίας, την αντιστροφή της κυριαρχίας αντρών-γυναικών, τις τάσεις φυγής από μια σύγχρονη ζωή-φυλακή, δηλώνοντας ωστόσο κατηγορηματικά "δεν έκανα ποτέ πολιτικές ταινίες". Όντως, ό,τι κι αν έκανε, το έκανε πάντα με το δικό του τρόπο.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Οι δρόμοι του ρεμπέτικου (σελ. 10)

των *Τίμωνα Κουλμάση, Ηρώς Σιαφλάκη* • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003
Το ρεμπέτικο, οι άνθρωποι που το υπηρέτησαν και οι ιστορικές συνθήκες που το διαμόρφωσαν

Σπιρτόκουτο (σελ. 10)

του *Γάννη Οικονομίδη* • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003
Μια low budget ταινία για μια οικογένεια που φτάνει στα άκρα μια καυτή μέρα του καλοκαιριού

Τα ανθρωπάκια / Malenkie ljudi (σελ. 4)

του *Nariman Turebayev* (Γαλλία/Καζακστάν, 2003) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
Η ιστορία του Μπεκ που ερωτεύεται μια κοπέλα ντυμένη στα κόκκινα, και του Μαξ που ονειρεύεται να πάει στη Γερμανία

Kalabush (σελ. 11)

των *Άδωνι Φλωρίδη, Θεόδωρου Νικολαΐδη* • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003
Η επιθυμία των μεταναστών να ζήσουν με αξιοπρέπεια και η διάψυσή τους από την πραγματικότητα είναι το κεντρικό θέμα της πρώτης ταινίας των σκηνοθετών από την Κύπρο

Πολιτική κουζίνα (σελ. 11)

του *Τάσου Μπουλμέτη* • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003
Ήδη δοκιμασμένη από το κοινό στις αίθουσες, η ταινία αποτελεί μια αναδρομή στην ιστορία των ελλήνων προσφύγων της Πόλης, με όχημα μια προσωπική ιστορία

Το δώρο / Il dono (σελ. 4)

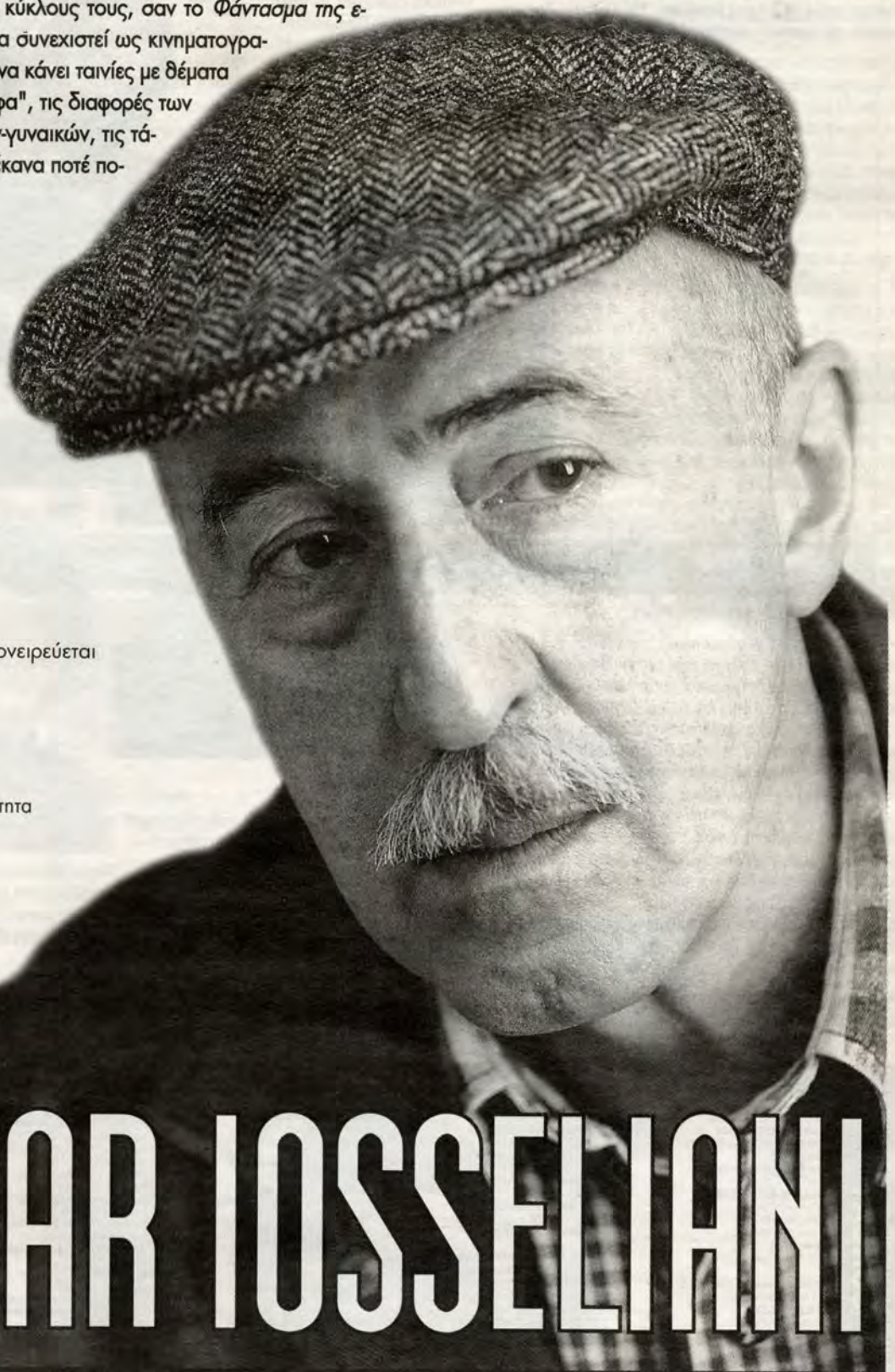
του *Michelangelo Frammartino* (Ιταλία, 2003) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
Ταινία που καταγράφει την ιστορία μιας χούφτας ανθρώπων σ' ένα χωριό της Καλαβρίας, με ήρωες έναν γέροντα και μια κοπέλα

Όλο το βάρος του κόσμου (σελ. 9)

του *Θάνου Αναστόπουλου* • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003
Έντεκα χαρακτήρες διαπλέκονται σε μια ιστορία στη σύγχρονη Αθήνα, ιδωμένη υπό το πρίσμα ενός νέου σκηνοθέτη

“Ο κινηματογραφιστής τρέφεται από τη ζωγραφική, την αρχιτεκτονική, τη μουσική και κυρίως τη λογοτεχνία. Έτσι κι αλλιώς εγώ ποτέ δεν έβλεπα πολύ σινεμά...”

Otar Iosseliani

ΟΤΑΡ ΙΟΣΣΕΛΙΑΝΙ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Η ιστορία δύο αποτρώγων φίλων στο Αλμάτι, πρωτεύουσα του Καζακστάν και το χρονικό μιας καταστροφής σ' ένα χωριό της Καλαβρίας
- 5 Για τα συναισθήματα στο πλαίσιο πολέμου μας λέει ο Alexei German Jr., σκηνοθέτης της ταινίας *Το τελευταίο τρένο*
- 6 Άνισες ζωές στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και η πρώτη ταινία μυθοπλασίας μετά τα ντοκιμαντέρ, της Ρουθ Μάντερ
- 7 Οι ταινίες που δημιουργούν ερωτήματα και καταστάσεις που αξίζει να σκεφτεί κανείς, μας λέει ο Τζον Σέιλες
- 9 Αθρομεταναστεύς στη σύγχρονη Κύπρο και μια ωραία ιστορία για τη μουσική στο σινεμά, από τον Μιλτιάδη Παπαστόμου
- 10 Μια ιδέα τραβηγμένη στα άκρα μέσα σ' ένα *Σπιρτόκουτο* και οι γενναϊόφωρες μαρτυρίες από τους ρεμπέτες του ντουινιά
- 11 Παίζοντας με το κινηματογραφικό είδη, πέφτει πάνω μας όλο το βάρος του κόσμου κι ο Ιεροκλής μιλάει Κωνσταντινουπολίτικα
- 13 Νταρεσάν Ουιρμπάεφ: Ένας άνεργος κριτικός κινηματογράφου από το Καζακστάν που έγινε βραβευμένος σκηνοθέτης
- 15 *Φυτίλ* από τη Βοσνία, *Castling* στη Σερβία και μετά τον πόλεμο από τις Ματιές στα Βαλκάνια
- 16 *Ιούλης-Καίρ* του Νταρεσάν Ουιρμπάεφ και *Παράδεισος-Στο δρόμο* του Σεργκέι Ντμποροβόβι στα Αστέρια της Στέππας

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Σήμερα γιορτάζει ο Άγιος Γεώργιος. Στη Γεωργία. Την πατρίδα του Ιωσήφ. Αλήθεια λέω!

• Τρίτη μέρα του Φεστιβάλ και η γνώριμη Θεσσαλονικιώτικη φεστιβαλική υγρασία έχει αρχίσει να μουσκεύει τα χάρτινα κόκαλά μου. Δύσκολοι καιροί για αφίσες. Δυσκολότεροι για τους φανατικούς θεατές που ακοράνουν τέσσερις με πέντε ταινίες τη μέρα παρά τις αντίξοες συνθήκες. Φανταστείτε: Όλες οι ενδείξεις προ μεσημβρίας στο ρολόι να φαίνονται απαγορευτικές για όσους γνωρίζουν καλά πως η Θεσσαλονίκη τις μέρες του Φεστιβάλ ποτέ δεν κοιμάται.

• Το πρωινό του Σαββάτου σημάδεψε η επίσημη έναρξη του εργαστηρίου του Balkan Fund, του ταμείου για την ανάπτυξη σεναρίων από τις βαλκανικές χώρες. Η ημι-φωτισμένη αίθουσα του ξενοδοχείου CITY όπου λαμβάνει χώρα το Fund γέμισε σε χρόνο dt, από ανθρώπους με διαφορετική καταγωγή, γλώσσα και ιδιότητα: Από πρωτοεμφανιζόμενους επίδοξους σκηνοθέτες και σεναριογράφους, ως καταξιωμένους πανευρωπαϊκά παραγωγούς, διανομείς και υπεύθυνους ανάπτυξης σεναρίων που περιγράφονται στη φεστιβαλική ορολογία με τον όρο decision makers. Το παρόν έδωσε και ο «πολύς» Μάρκο Μύλλερ, παραγωγός που διατέλεσε και διευθυντής του Φεστιβάλ του Λοκάρνο.

• Ο διευθυντής του Φεστιβάλ Μισέλ Δημόπουλος υπογράμμισε τη σημασία που έχει ένας τέτοιος θεσμός για «χώρες στις οποίες δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα να γυρίσεις μια ταινία». Ακόμη πιο όμορφο κι εύστοχο επέλεξε να μην πει πολλά λόγια για αυτή την προσπάθεια που για πρώτη φορά γίνεται στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, αλλά να αφήσει τις διαδράσεις να μιλήσουν από μόνες τους. Οι διαγωνιζόμενοι και η τετραμελής κριτική επιτροπή, καθισμένη σε σχηματισμό εφάμιλλο των ιπποτών της Στρογγυλής Τραπέζης παρακολούθησαν τρία από τα έντεκα projects και ξεκίνησαν συζήτηση χαμηλών τόνων. Το πρόγραμμα διαμορφώνεται με παρόμοια δομή και για τις υπόλοιπες μέρες του εργαστηρίου: Τρεις με πέντε ταινίες τη μέρα, διαμεσολαβημένες από καφεδάκι ή μεσημεριανό. Μέχρι τη στιγμή του final countdown της Δευτέρας, όταν και θα απονεμηθούν τα βραβεία.

• Από αυτή τη μίνι Βαβυλωνία η μόνη γλώσσα που δεν ακούστηκε ήταν η ελληνική. Γιατί εμείς οι σινεφίλ και εσείς

travelling

Σαν-λιν-έουι Τσου-εόκ

Koreatikos titlos se anti-griklis elinikos

οι υπόλοιποι, κινηματογραφιστές (ότι και να σημαίνει αυτός ο όρος) και μη, να βάζουμε τα χεράκια μας και να βγάσουμε τα ματάκια μας και να μην επωφεληθούμε μιας τέτοιας ευτυχούς συγκυρίας; Δε φταίει μόνο η απουσία Πανεπιστημιακής Κινηματογραφικής Σχολής για το τοπίο της ντόπιας παραγωγής ούτε και βοηθάει να δηλώνουμε ακραίοι κρατιστές όταν έχουμε συγκεντρωμένες σε μερικά τετραγωνικά μέτρα

Γουρλό: Να σου δώσω μια, να σου δείξω εγώ! Σεραφείμ: Προσλαμβάνεσαι. Στην Ελευθεροτυπία.

ώρα του κρασιού στην αποθήκη Γ. Οι συνθήκες αυτοί υποπτοί έχουν συντάξει και έναν ξεχωριστό διαγωνισμό, διαμετρικά αντίθετο από

αυτόν του Fund: Χρυσό μπιφίλο απονέμεται σε όσους δουν κάτω από δέκα ταινίες κατά τη διάρκεια του πρώτου πενταήμερου, αλλά περιφέρονται με το ύψος κάποιου που έχει δει είκοσι, και Χρυσός Μπερές σε όσους έχουν δει κάτω από πέντε και περιφέρονται με το ύψος κάποιου που έχει δει πάνω από

Η Ιωάννα, η Αταλάντη, η Εύη, η Δήμητρα, η Ιουάννα, η Άννα. Πώς λέμε, «Σερεσ λα φου», Νάτες.

Γουρλό: Να ο σόμματος δημιουργός μου, Παυλόπουλος, να ρουφάει το τσιγάρο σαν τον Ουόνγκ Καρ-ουάι...

ματογράφου. Σαν κάτι παππούδες που βγαίνουν στα κανάλια και φωνάζουν «Που είναι το κράτος;» κάθε φορά που πλημμυρίζει απ' τη βροχή το σπίτι τους ενώ έχουν οι ίδιοι μπαώσει τα πάντα τριγύρω σε ακτίνα δυο χιλιομέτρων...

• Κι από εκεί πιάνονται διάφοροι κακοπροαίρετοι και αρχίζουν τα κουτσομπολιά για να περάσουν πιο ευχάριστα την

Μισέλ: Μπήκαμε στον αιώνα των γυναικών. Αυτό είναι το στίγμα των φετινών ταινιών. Τι δουλειά έχουμε εμείς οι άντρες εδώ; (κάτι έχει...)

κάτι χανουμάκια λικνιζόμενα σε ανατολίτικους ρυθμούς.

• Όσοι πάλι έχασαν τη χθεσινή

προβολή της Επιτροπής του Andrej Zvyagintsev, ας πεισθούν από σήμερα να κλείσουν εισιτήρια για το απόγευμα της Δευτέρας: Η ταινία που αφηγείται την ιστορία δυο μι-

κρών αγoriών από τη στιγμή που ξαναγαίναμε στη ζωή το πατέρα τους μετά από χρόνια απουσίας, βραβεύτηκε το Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ Βενετίας του 2003. Οι καλλιτεχνικοί αποτέλεσμά δεν μετρείται με βραβεία, παρ' είναι μεγάλη μαγκιά για έναν πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη να κατακτά τόσο άμεσα τις καρδιές κοινού και κριτικού.

• Χαμένοι στη μετάφραση: Ελληνικές παραγωγές όπως **ΠΟΛΙΤΙΚΗ Κουζίνα**, η **Γαμήλια Νάρκη**, **Τρία Πουλάκια** **Κάσιντα**, θα βγουν στη διεθνή αγορά ως **A Touch of Spice**, **Totally Married**, **Head in the Clouds** αντίστοιχα. Για να μην λησεί κανείς για το **Na M' Agapas** που μεταφράζεται **Love Me Do!** Δε βαριέσαι; Τι Σιδηρόπουλος τι Μπήτης- τραγουδία και τα δύο. Την ίδια ώρα αν διαβάσει κανείς το μικρό σπαστό προγραμματάκι συναντά μια γλώσσα πιο εξωτική από τη σουαχίλι και πιο συνδυαστική κι από την εσπεράντο. Τα αγαπημένα μας γκρηκλίσ κάνουν και πάλι το θαύμα. **Onirevome tous Filous mou**, **Matia Apo Nyhta**, **O Xaros Vn Paganía**, **sto cine Tonia Marketaki**. Πρόκειται για άσκησις ύψους από πλευράς των μεταφραστών; Η μήπως για παιχνίδια- γλωσσολογικά για τους ξένους επισκέπτες;

• Ελπίζω σύντομα να λυθούν όλες οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι κάτοχοι cineκάρτας που αισθάνονται εξοστισμένοι και αντιμετωπίζουν πλέον την αίσθηση του Αριστοτέλη σαν τη δική τους προσωπική Μακρόνησο. Μπορεί να επαναλαμβάνονται και να κάνουν το ίδιο σχολίο καθημερινά αλλά βομβαρδίζομαι κι εγώ καθημερινά από τα θυμωμένα τους πρόσωπα. Μακάρι να μην τους εξοργίζουν κι εγώ στο όπως τους κοιτάω από υπόψη, βολεμένος για τα καλά στην ασφάλεια της αφίσας μου, προικισμένος αδικα να βλέπω όσες ταινίες θέλω, όποτε και αν το θέλω. Συμπάσχω, ό,τι κι αν δεν με πιστεύουν.

• Λακόστ μου, σ' ευχαριστώ που εσύ τουλάχιστον με ενέχεσαι. Που υψίστασαι τη γκρίνια μου, τη βλακένια φάτσα μου, τις απεγνωσμένες προσπάθειές μου να το παίξω γυναικείο.

Αντόνιο: Θυμάσαι που είπα ο Πασχαλίδης ότι ο 21ος είναι ο αιώνας των γυναικών; Μπενίθιο: Ε, και μετά τον πήραν στο Νουτίκο.

μορίστας κουλουριάρης. Ευχαριστώ και τους αναγνώστες που με ανεχονται και με βάζουν έστω και τις μισές από τις ασυνήθιτες σκέψεις μου χωρίς να σχίζουν τη γλώσσα. Ευχαριστώ την Ακαδημία, το Φεστιβάλ τον Αλλάχ, μα πιο πολύ το δημιουργό μου, Τάσο Παυλόπουλο. Που επιμένει να δηλώνει «λαϊκός τύπος» και να κάνει με τον καλύτερο τρόπο κριτική στους δήθεν καλλι-

χνικούς κύκλους που μιλούν για το πέρασμα από τον υπαρξισμό στον εξπρεσιονισμό πίνοντας ξύδι σε κάποιο μπαρ των Εξαρχείων.

• Εσύ Λακόστ το ήξερες πως οι κροκοδείλοι στους αρχαίους πολιτισμούς χρησιμοποιούνταν ως βωμοί θυσίας πενθέντων; Τάδε έφη Παυλόπουλος, που σου έχει και αδελφάκι. Κι εμείς του έχουμε, κι ας μας έπαιρσε μια ώρα στα εγκαίνια της έκθεσής του «Οι Κοιμήτορες».

• Μου φαίνεται Λακόστ πως αυτές τις μέρες έχεις την επιτυχία σου. Σήμερα στις έντεκα στην αίθουσα Σταύρος Τσινέ νές προβάλλεται το σποτάκι- διαφήμιση που έχει σκηνοθετήσει ο Ουόνγκ Καρ-ουάι για χάρη σου, μαζί με άλλα μικρού μήκους ταινίακια του. Θα τις δούμε μαζί για να συζητήσουμε για λίγο το φράγμα της μοναξιάς μας και μετά θα γανώσουμε το πρόγραμμα της Δευτέρας. Και καλά θα κάνουμε να διαμελιστούμε σε χίλια κομμάτια και να δούμε περισσότερες. Γιατί φοβάμαι πολύ το Χρυσό Μπερές - και φορά περισσότερο κι από την ίδια τη μοναξιά μου.

gkely_mademi@yahoo

Υ.Γ. Αναζητείται ο κατάλληλος φακός για την ταινία **Το Δρόμο του Μικελάντζελο**. Φραπουτσάινω. Εγώ προσφέρω το ένα μάτι μου.

OLYMPIA RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI	KYPIAKH/SUNDAY
11:00 - Greek Films 2003 ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΠΕΜΠΕΤΙΚΟΥ I DROMI TOU PEMPETIKOU - 66' Timon Koulmasis • Ιω. ΣΙΑΦΛΙΑΚΙ Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 13:00 - Greek Films 2003 ΣΠΙΡΤΟΚΟΥΤΟ SPIRTOKOUTO - 81' Yannis Economidis Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 15:00 - International Competition ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ MALENIKI LUDU - 85' Nariman Turebayev France, Kazakhstan/2003 O.V. Russian/English subtitles 17:30 - Greek Films 2003 ΚΑΛΑΜΠΟΥΞ KALABOUX - 90' Adonis Florides, Theodoros Nikolaidis Cyprus, Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:00 - International Competition ΤΟ ΔΩΡΟ IL DONO - 80' Michelangelo Frammartino Italy/2003 O.V. No Dialogue/No Subtitles 22:30 - Greek Films 2003 ΟΛΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ OLO TO VAROS TOU KOSMOU - 123' Thanos Anastopoulos Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	14:30 - NH International Selection ΤΑΞΙΔΙΟΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΓΙΟΙ TRAVELLERS AND MAGICIANS - 108' Khyentse Norbu • Australia, Bhutan/2003 O.V. Tibetan/English subtitles 17:00 - NH International Selection ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΓΑΝΤΙΑ LOS GUANTES MAGICOS - 90' Martin Rejtman • Argentina/2003 O.V. Spanish/English subtitles 19:30 - NH International Selection ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΡΥΣΑΝΘΟ / TALAYE SORGH - 97' Jafar Panahi • Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles 22:00 - NH International Selection ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ / INTERVIEW - 89' Theo Van Gogh • Netherlands/2003 O.V. Dutch/English subtitles 00:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto ΣΩΜΑ - ΣΩΡΗ / TETSUO II - 87' Japan/1992 O.V. Japanese/English subtitles ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ • PRESS SCREENING Η δημοσιογραφική προβολή της ταινίας του Michelangelo Frammartino ΤΟ ΔΩΡΟ που αναβλήθηκε το Σάββατο 22/11 (09:00 18:30) λόγω τεχνικού κωλύματος, θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 23/11 στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ στις 12:45 The press screening of Michelangelo Frammartino's film IL DONO (THE GIFT) at the "Plateia" on Saturday 22/11 at 18:30 which was postponed due to technical reasons, will take place on Sunday 23/11 at 12:45 at the "PAVLOS ZANNAS" theatre.	13:00 - NH International Selection ΕΠΙΒΙΩΣΗ / STRUGGLE - 74' Ruth Mader • Austria/2003 O.V. German, Polish/English subtitles 15:30 - NH International Selection ΑΝΔΡΕΙΣ, ΚΑΛΟΚΑΡΙ, ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΟ, ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΣ BOM YEOREUM, GAEUL, GYEOWOOL, GEURICO BOM - 99' Kim Ki-duk • Germany, Korea/2003 O.V. Korean/English subtitles 18:00 - NH International Selection ΑΜΙΤΖΑΝΤ / ABJAD - 110' Abolfazl Jalili • Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles 20:30 - NH International Selection ΤΟ ΣΤΙΠΤΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ CASA DE LOS BABYS - 95' John Sayles • Mexico, USA/2003 O.V. English, Spanish/English subtitles 23:00 - NH International Selection SCHUSSANGST / O FORTOZ THE SKANDAAHS SCHUSSANGST - 102' Dito Tsindzadze • Germany/2003 O.V. German/English subtitles	11:00 - Wong Kar-Wai Retro LACOSTE - 1 France/2001 • No Dialogue/No Subtitles THE FOLLOW - 7 USA/2001 • O.V. English SIX DAY WAR - 4 China/2002 • No Dialogue/No Subtitles BUENOS AIRES, BAHIOS NIEVES BUENOS AIRES ZERO DEGREE - 59' Pun Leung Kwai, Amos Lee China/1999 • O.V. Mandarin, Cantonese/English subtitles ΠΡΟΣΚΑΤΑΤΟΜΙΣΜΟΙ: CHRIS DOYLE CHRIS DOYLE - STIRRED NOT SHAKEN - 59' Rick Farquharson Australia/2001 • O.V. English/Greek subtitles 13:30 - Otar Iosseliani Retro ΠΑΛΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΑ / DZVELI KARTULI SINGERA-STABINIKLA GRUZINSKAYA PESNJA - 20' Georgia/1995 • O.V. Georgian ΓΡΑΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΚΟΝΟΘΕΤΗ, ΕΙΠΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ LETTRE D'UN CINEASTE. SEPT PIECES POUR CINEMA NOIR ET BLANC - 25' France/1982 • O.V. No Dialogue/No Subtitles ΚΑΛΟΚΑΡΙ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ 1982 EUSKADI ETE - 55' France/1983 • O.V. Basque, French 18:00 - Balkan Survey CASTING - 52' Goran Radovanovic Germany, Serbia and Montenegro/2003 O.V. Serbian/English subtitles 19:30 - Otar Iosseliani Retro ΟΙ ΕΥΝΟΥΧΟΙ ΜΕΝΟΥΝ ΤΟΥ ΠΕΤΤΑΡΙΟΥ LES FAVORIS DE LA LUNE - 105' France/1984 • O.V. French/English subtitles 20:30 - Balkan Survey ΟΤΙΛΙ / GORI VATRA - 105' Pier Zalcia Bosnia and Herzegovina, Austria, Turkey, France/2003 O.V. Bosnian/English subtitles 23:00 - Wong Kar-Wai Retro ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΜΑΖΕΜΕΝΕΣ / AH FEI JING JIEN - 93' Hong Kong/1990 • O.V. Cantonese/English subtitles	11:00 - Stars of the steppe ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ / CHASTIE - 23' SERGEI DVORZSEVY Russia, Kazakhstan/1995 O.V. Kazakh/English subtitles ΣΤΟ ΔΩΜΟ / TRASSA - 52' SERGEI DVORZSEVY France, Kazakhstan/1999 O.V. Kazakh/English subtitles 13:00 - 2003: The Landmarks ΟΙ ΕΣΧΑΤΟΙ / DRIFTERS - 120' Wang Xiao-Shuai China/2003 • O.V. Mandarin/English subtitles 15:30 - Stars of the steppe ΙΟΥΛΗΣ / SHILDE - 26' Daresan Omirbaev USSR/1988 • O.V. Kazakh/English subtitles KAPAIT / KAIRAT - 72' Daresan Omirbaev Kazakhstan/1991 O.V. Kazakh, Russian/French subtitles 18:00 - International Competition ΑΝΥΠΟΜΟΝΑ ΚΟΡΜΙΑ LES CORPS IMPATIENTS - 94' Xavier Giannoli France/2003 • O.V. French/English subtitles 20:30 - Out of Competition ΜΗΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΝ SAN-LIN-EUI CHU-EOK - 127' Bong Joon-Ho Korea/2003 • O.V. Korean/English subtitles 23:00 - International Competition ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΕΝΟ / POSLEDNIY POEZO - 82' Alexey German Jr. Russia/2003 • O.V. German, Russian/English subtitles	13:00 - Nikos Panayotopoulos Retro ΟΝΕΙΡΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ONIREVOME TOUS FILOUS MOU - 100' Greece/1993 O.V. Greek/French subtitles 15:30 - Greek Films 2003 ΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΝΥΧΤΑ MATIA APO NYHTA - 100' Penkris Housoglou Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 18:00 - Greek Films 2003 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ POLITIKI KOUZINA - 108' Tassos Boulmetis Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:30 - Greek Films 2003 Ο ΧΑΡΟΣ ΒΗΚΕ ΠΑΓΑΝΙΑ O HAROS VYKTE PAGANIA - 77' Alexandros Kollatatos Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 23:00 - Nikos Panayotopoulos Retro ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ MELODRAMA - 95' Hong Kong/1988 O.V. Greek/English subtitles	15:00 - Otar Iosseliani Retro ΧΥΤΗΡΙΟ / TUDJI - 20' Georgia/1964 O.V. No Dialogue/No Subtitles ΠΑΙΣΤΟΡΑΕ / PASTORALI - 98' Georgia/1976 O.V. Georgian/French subtitles 17:30 - Stars of the steppe ΑΝΤΙΡΟΜΑΝΤΙΚΑ - 16' Nariman Turebayev Kazakhstan/2001 O.V. Russian/French subtitles ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ / KARDIOGRAMMA - 108' Daresan Omirbaev Kazakhstan/1995 O.V. Kazakh, Russian/French subtitles 19:30 - Balkan Survey Ο ΝΙΚΙ ΚΙ Ο ΦΑΟ / NIKI AND FLO - 90' Lucian Pintilie Romania, France/2003 O.V. Romanian/English subtitles 21:20 - Wong Kar-Wai Retro ΚΑΘΩΣ ΚΥΛΟΥΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΜΑΣ WONG KOK KAR MUN - 102' Hong Kong/1988 O.V. Cantonese/English subtitles 23:30 - NH International Selection ΚΛΕΜΑΝ / CLEMENT - 139' Emanuelle Bercot France/2001 O.V. French/English subtitles

Ένας κομπάρσος ζωγραφίζει

Εκπέντε έργα συνολικά περιλαμβάνει η έκθεση ζωγραφικής του Τάσου Παυλόπουλου με τίτλο «Οι κομπάρσοι», που εγκαινιάστηκε χθες στις 12 το μεσημέρι στην γκαλερί Kalfayan. Ο καλλιτέχνης, ο οποίος δημιούργησε τη φετινή αφίσα του Φεστιβάλ, εκθέτει μια σειρά από έργα με πολύ έμπνευση και χιούμορ, παίρνοντας αφορμή από τη συνδικατική επαφή που είχε με τον κινηματογράφο ως κομπάρσος. Αρκετοί ήταν οι φιλόδοξοι που βρέθηκαν στα εγκαίνια περιμένοντας υπομονετικά τον καλλιτέχνη που έφτασε με μια ώρα καθυστέρηση (αλήθεια από που έφτασε;). Ανάμεσά τους ο διευθυντής του Φεστιβάλ Μιχάλης Δημόπουλος, ο κριτικός κινηματογράφου Γιάννης Μπακογιαννόπουλος καθώς και οι: Σπύρος Βούγιας, Σωτήρης Γούβελας, Αντώνης Γυφτόπουλος.

Η έκθεση θα λειτουργεί έως τις 3 Δεκεμβρίου στην γκαλερί Kalfayan (Προξ. Κορομυλά 43).

BALKAN FUND

George Goldenstern, υπεύθυνος της Cinéfondation του Φεστιβάλ Καννών και πρώην διευθυντής αναθέσεων για ταινίες με έδρα στο κανάλι Arte, αναφέρει:

«Το εργαστήριο αυτό με ενδιαφέρει πολύ γιατί είναι μια ευκαιρία να δούμε ανάμεσα στα σχέδια σεναρίων, τα οποία έχουν προεπιλεγεί, αυτά που φαίνεται να παρουσιάζουν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζεται αυτή η δυνατότητα στη μορφή αυτή των σχεδίων. Γι' αυτό ήμουν πολύ περήφανος να τα διαβάσω πριν έρθω και τώρα να γνωρίσω από κοντά τους ίδιους τους σκηνοθέτες. Όσον αφορά τα σχέδια υπάρχουν μερικά πολύ ωραία για τα οποία έχω πολύ έντονο ενδιαφέρον και είμαι πολύ χαρούμενος που ανακάλυψα αυτούς τους σκηνοθέτες. Ανάμεσα σ' αυτούς υπάρχουν κάποιοι που θα μπορούσαν να πάρουν μέρος σε μια επιλογή που θα γίνει στο μέλλον για να γράψουν το σενάριο τους. Υπάρχουν βέβαια και σχέδια τα οποία παρουσιάζουν περισσότερο ενδιαφέρον. Εν πάση περιπτώσει είναι μια πολύ καλή επιλογή. Αυτό που έχει σημασία είναι η συνάντηση με τους σκηνοθέτες που μας μιλάνε για τα σχέδιά τους. Βέβαια είναι πολύ δύσκολο να κρίνεις από ένα πολύ μικρό κομμάτι εφόσον δεν είναι ακόμα ολοκληρωμένα τα σχέδια. Έτσι είναι απαραίτητο αυτό το επιπλέον στοιχείο της επαφής με το δημιουργό για να μπορέσουμε να κρίνουμε. Σχετικά με την οργάνωση του προγράμματος είναι καλή, αν και είναι η πρώτη φορά και σίγουρα υπάρχουν πράγματα που μπορούν να βελτιωθούν.»

Ρεπορτάζ: Όλγα Κοζάνη

BALKAN FUND: ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Παρασκευή 23 Νοεμβρίου

10.30 - 10.45	Workshop / Project: The Coat - Kutlug Ataman and Gulen Hurley	City Hotel, Κομνηνών 11, Τηλ. 2310269421
10.45 - 11.15	Coffee Break	
11.15 - 12.30	Workshop / Project: Confession - Goran Radovanovic and Jovan Marcovic	City Hotel
12.30 - 14.00	Lunch Break	Tavernaki Ouzeri restaurant, Πλατεία Αριστοτέλους 1
14.00 - 15.15	Workshop / Project: Small Crime - Christos Georgiou and Srdjan Koljevic	City Hotel
15.15 - 15.45	Coffee Break	
15.45 - 17.00	Workshop / Project: Next to Jesus - Tatiana Malo-Botéva and Alexander Wawrzyk	City Hotel
17.00 - 17.30	Coffee Break	
17.30 - 18.45	Workshop / Project: Red Horizons - Igor Sterk	City Hotel

Σάββατο 24 Νοεμβρίου

10.30 - 10.45	Workshop / Project: Grbavica - Jasmila Zbanich, Damir Ibrahimovic and Barbara Albert	City Hotel
10.45 - 11.15	Coffee Break	
11.15 - 12.30	Workshop / Project: Dancing on Ice - Stavros Ioannou and Yorgos Kolozis	City Hotel
12.30 - 13.15	Short Lunch Break	Vice Versa restaurant, Πλατεία Αριστοτέλους 3
13.30 - 14.45	Workshop / Project: The Foreigners' Story - Sergej Stanojkovski and Gordan Mihic	City Hotel
14.45 - 15.15	Coffee Break	
15.30 - 17.30	Jury Meeting	City Hotel
18.00 - 19.00	Presentation of the Awards	Αποθήκη Γ', Λιμένας Θεσσαλονίκης
19.30 - 20.30	Script Development Funds (Κλειστή συνάντηση)	City Hotel
21.00	Dinner open to all participants decision makers jury and Greek film directors present at the workshop as observers	Προκυμαία Ομίλου, Λεωφ. Μεγάλου Αλεξάνδρου

Dewar's ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΩΒ | Β' ΠΡΩΒ | ΤΕΛΙΚΗ

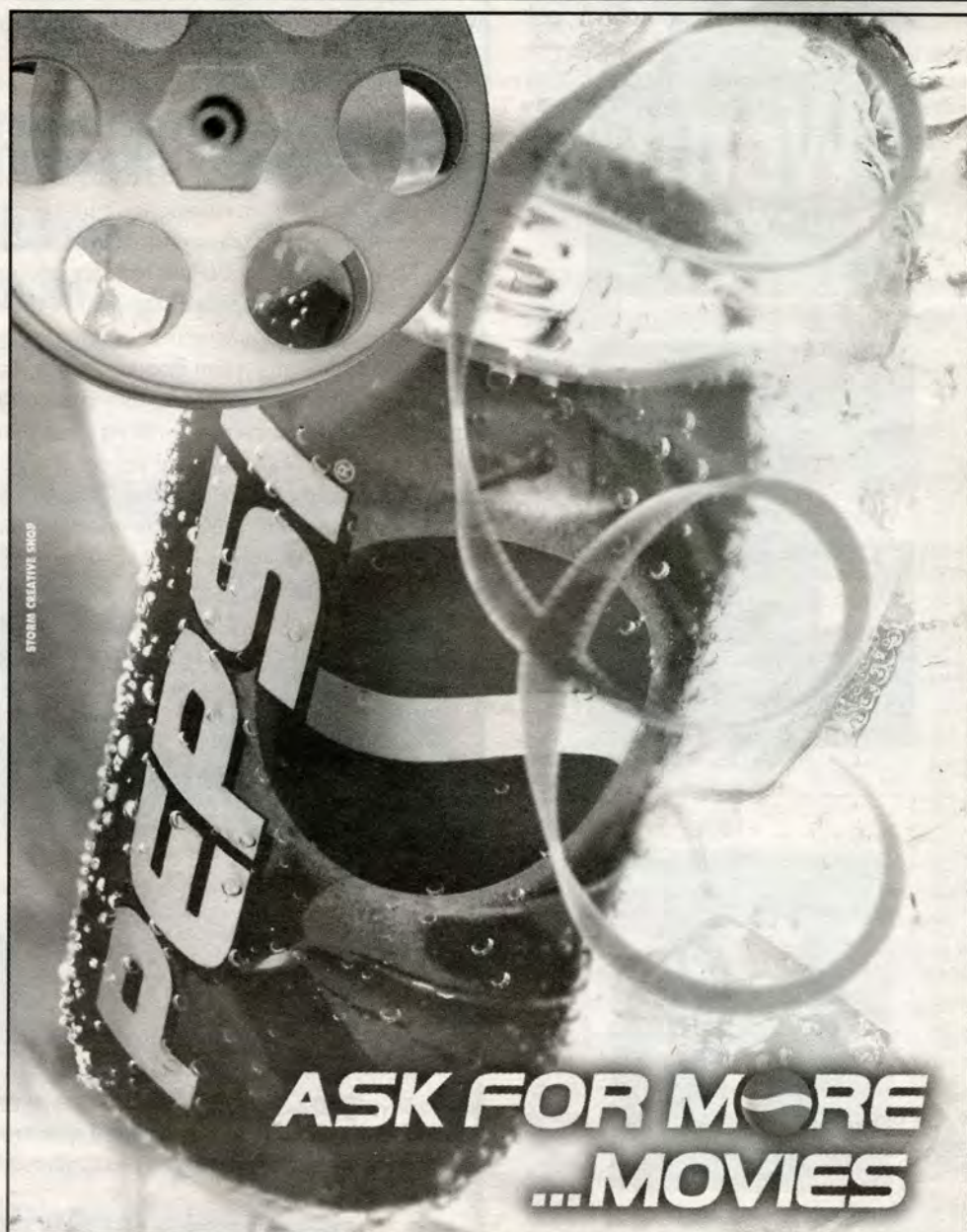
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Το τελευταίο τρένο	3,463
2. Ανυπόμονα κορμιά	3,768
3. Τα ανθρωπάκια	
4. Το δώρο	
5. Σχεδόν νεκρή	
6. Ένα τραγούδι δεν φτάνει	
7. Μικρές νιφάδες	
8. Η Άννα και οι άλλοι	
9. Πριν αλλάξουν τα πράγματα	
10. Γαμήλια νάρκη	
11. Κοριτσάκι	
12. The brown bunny	
13. Είναι δικιά μας	
14. Έθνος χωρίς γυναίκες	

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

1. Οξυγόνο	3,130
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι	3,558
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά	4,351
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης	
5. Μάτια από νύχτα	
6. Σπιρτόκουτο	
7. Καλαμπουρ	
9. Πολιτική κουζίνα	
9. Όλο το βάρος του κόσμου	
10. Η τρίτη νύχτα	
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο	
12. Κόκκινη Πέμπτη	
13. Όταν χορέψουμε μαζί...	
14. Βαρέα ανθυγιεινά	
15. Στο χάνι	
16. Μια υπέροχη μέρα	
17. Κλαις;	
18. Να μ' αγαπάς	
19. Τρία πουλάκια κάθονται	
20. Οι θεατρίνες	
21. Μεταμφιεσμένη γυναίκα	

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προτεραιότητας, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Οι εκδόσεις
του φεστιβάλ

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΙ

Τα ανθρωπάκια / Malenkie ljudi

του Nariman Turebayev (Γαλλία/Καζακστάν, 2003)

Ο Μπεκ και ο Μαξ είναι δυο φιλαράκια που ζουν περιθωριακά, σε ένα μικρό πνιγηρό διαμέρισμα, κάπου στο νοτιο-ανατολικό Καζακστάν. Παρά τις δυσκολίες τους, δεν χάνουν την ελπίδα, ούτε γκρεμίζουν τα όνειρά τους για μια καλύτερη ζωή. Ο Μαξ θέλει να φύγει για τη Γερμανία, ενώ ο Μπεκ ερωτεύεται μια όμορφη νεαρή. Τελικά ο Μπεκ θα καταφέρει να κερδίσει τη γυναίκα των ονείρων του και ο Μαξ θα μπορέσει να φύγει; Μέσα από πολλά μικρά περιστατικά γεμάτα λυρισμό, ο σκηνοθέτης δίνει τις δυσχερείς συνθήκες ζωής των νέων, την αέναη αναμονή τους, την προσμονή για κάτι καλύτερο, σε μια από τις μεγαλύτερες πόλεις του Καζακστάν, όπου η επινοικιότητα και ο ελιγμός αποτελούν τις μόνες οδούς εξασφάλισης πόρων. Η αποτελεσματική χρήση των τοποθεσιών της πόλης Almaty του Καζακστάν, η μινιμαλιστική κινηματογράφηση, οι ζωντανοί χαρακτήρες και οι αξιαγάπητες κωμικές ερμηνείες των δύο ηθοποιών αποτελούν τα ατού της ταινίας, το σενάριο της οποίας αναπτύχθηκε στα πλαίσια ενός ειδικού προγράμματος του τμήματος «Cinefondation» των Κανών. Η ταινία προβλήθηκε στις Κάνες στο τμήμα «Un certain regard». Ο σκηνοθέτης της έγινε γνωστός το 2000 με το μικρού μήκους φιλμ *Romantika*, το οποίο

Ένα κεφάλι και κωμικό buddy movie που αντλεί τη χάρη του από τις ελκυστικές προσωπικότητες των δύο ζαβολιάρηδων πρωταγωνιστών του.

κέρδισε το βραβείο «Novelty and Style» της μαθητικής ακαδημίας Καζακστάν. Το 2001 ήταν βοηθός σκηνοθέτη στο φιλμ *Jol Darejan Omirbayev* και την ίδια χρονιά σκηνοθέτησε *Antimantika*, το οποίο προβλήθηκε στο επίσημο πρόγραμμα των Κανών και κέρδισε το μεγάλο βραβείο το Φεστιβάλ του Angers.

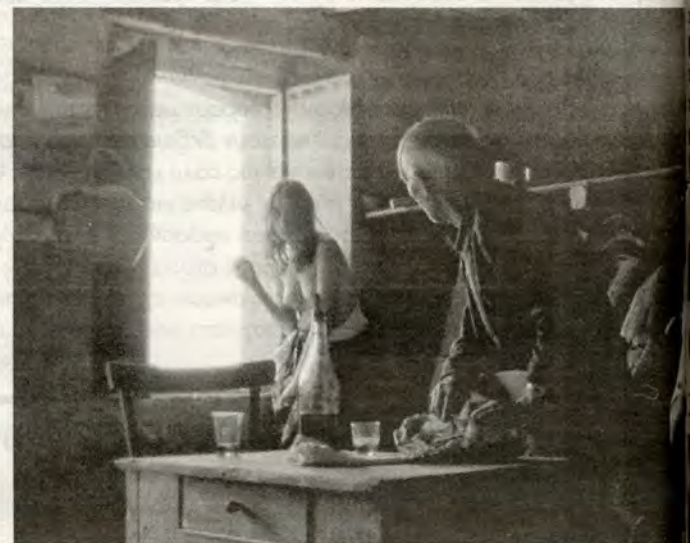
Κυριακή 23 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 15:00

Το δώρο / Il dono

του Michelangelo Frammartino (Ιταλία, 2003)

Χρονικό της δύσκολης ζωής μιας μικρής πόλης «φάντασμα» στη σημερινή Καλαμπρία που έχει βυθιστεί στην εγκατάλειψη, το *Il Dono* αποτελεί ένα μοναδικό ντοκουμέντο για την ερημιά της ανθρώπινης ύπαρξης και την απουσία επικοινωνίας σε περιοχές του πλανήτη που έχει προσπεράσει ο σύγχρονος πολιτισμός. Ένας απαθής γέροντας που ζει μόνος του σε ένα σπίτι στο λόφο, ένα καθυστερημένο κορίτσι που όλοι πιστεύουν για δαιμονισμένο, και οι σποραδικές συναντήσεις τους με τους ελάχιστους κατοίκους αυτής κοινότητας αποτελούν τα βασικά πρόσωπα της ταινίας που δεν θέλει τόσο να διηγηθεί μια ιστορία όσο να καταγράψει με απόλυτη ειλικρίνεια και χωρίς καλλωπιστικές παρεμβάσεις την ανείπωτη φύση της ζωής. Δουλεύοντας με την αφαίρεση, χωρίς έντονους διάλογους και αναπτυγμένη δραματουργία, και με μια κάμερα που στέκεται με διακριτικότητα απέναντι στην ανθρώπινη παρουσία, ο σκηνοθέτης επιλέγει ενσυνείδητα να μην ερμηνεύσει την πραγματικότητα ούτε και την ψυχολογική κατάσταση των ηρώων του. Και παρόλα αυτά οι εικόνες του αιχμαλωτίζουν με μοναδικό τρόπο τον πόνο και την εσωτερική πτώση των προσώπων σε ένα σκηνικό μη αναστρέψιμης κατάρρευσης. Το πυρετώδες βλέμμα ενός χωριάτη που απλά ροκανίζει το χρόνο περιμένοντας το τέλος, η βάρκα που ξεβράζεται στην ακτή, τα συντρίμια ενός αυτοκινήτου στην άκρη του δρόμου, ένας σκύλος που αδυνατεί να σηκωθεί στα πόδια του, αποτελούν μια μεταφορά πάνω στην ασφυξία που βιώνουν οι κάτοικοι της περιοχής, περιμένοντας καρτερικά το τέλος της ζωής τους. Το φθινοπωρινό φυσικό τοπίο συμμετέχει σε αυτή την οδύνη καθώς μοιάζει να μένει απολιθωμένο στο πέρασμα του χρόνου, πως και οι κάτοικοι της μικρής αυτής πόλης. Οι ίδιοι αυτοί κάτοικοι συμμετέχουν και στην ταινία, παίζοντας τον εαυτό τους και τη ζωή τους.

Μια ζωή ασφυκτική, σκληρή αλλά συνάμα γεμάτη ακινοβολία στον τρόπο που αποδέχεται με υπερηφάνεια τη μοίρα της.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 20:00

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ανυπόμονα κορμιά / Les corps impatients

του Xavier Giannoli (Γαλλία, 2003)

Η Σαρλότ και ο Πολ είναι είκοσι χρονών. Αγαπιούνται με πάθος. Τους περιμένει, όμως, μια δυσάρεστη έκπληξη: η Σαρλότ πάσχει από σοβαρή ασθένεια. Και τότε εμφανίζεται μια άλλη κοπέλα στη ζωή τους. Πρόκειται για την εξαδέλφη της Σαρλότ, Νινόν. Ίσως σαν διαφυγή, ο Πολ ανακαλύπτει ότι ελκύεται από τη Νινόν. Η Σαρλότ το καταλαβαίνει. Τώρα οι τρεις τους βρίσκονται αντιμέτωποι με τα αρχέγονα θέματα της ζωής και του έρωτα.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 18:00

Το τελευταίο τρένο / Posledniy poezd

του Alexei German Jr. (Ρωσία, 2003)

Αρχή του χειμώνα, 1944, στο ανατολικό μέτωπο. Ένας γερμανός χειρουργός φτάνει στη ρημαγμένη από τον πόλεμο Ρωσία. Ωστόσο, σύντομα εξαφανίζεται στο χάος που ακολουθεί την ξαφνική αντεπίθεση των Σοβιετικών. Θα χαθεί στο χιονισμένο τοπίο της Ρωσίας, και δεν θα ξαναβρεθεί ποτέ σπίτι του. «Ο γιατρός είναι ο τύπος του ανθρώπου που πάντα, αδιαφορώντας για τον πόλεμο, θα ήταν καταδικασμένος να πεθάνει χωρίς να ρίξει ούτε σφαίρα εναντίον κάποιου άλλου.» Alexei German Jr.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 23:00

Εναισθήματα στο πλαίσιο πολέμου

Nexei German Jr., σκηνοθέτης της ταινίας *Το τελευταίο τρένο*

Ακολουθήσατε το δρόμο της σκηνοθεσίας εξαιτίας του επίσης σκηνοθέτη πατέρα σας, ή ήταν ελεύθερη επιλογή;

Ήταν θα έλεγα αναπόφευκτη επιλογή. Το 90% της απόφασής μου βασίστηκε στην πορεία του πατέρα μου και ένα 10% στην ελεύθερη βούλησή μου να ακολουθήσω αυτό το δρόμο.

Βλέποντας τις σκηνοθετικές δουλειές του πατέρα σας, νιώθατε θαυμασμό, θέλατε να πάτε παραπέρα από εκείνον ή επιθυμούσατε να κάνετε τελείως διαφορετικά πράγματα, ίσως από αντίδραση;

Βλέποντας την ταινία του πατέρα μου *Ο φίλος* του, *Ιβάν Λαπσέν* γοητεύτηκα. Κάθε σκηνοθέτης ή σεναριογράφος θα ήθελε να κάνει ένα τέτοιο φιλμ. Είναι ταινία της κλάσης του Φελίνι, από εκείνα που κοντεύουν να αγγίξουν την τελειότητα. Και σε αυτή την ταινία, όμως, θα έβαζα με άριστα το δέκα, οκτώμισι, γιατί ο κινηματογράφος δεν ταυτίζεται με το τέλειο. Δεν φιλοδοξώ να ξεπεράσω τον πατέρα μου αλλά να είμαι ο εαυτός μου. Είναι πολύ νωρίς επομένως να συγκρίνω τον εαυτό μου με εκείνον.

Υπάρχει σε μια εποχή που μαστιζόμαστε από κοινωνικά προβλήματα, εσείς επιλέξατε να κάνετε μια αναδρομή στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο; Δεν είναι αποστασιοποίηση από τον κόσμο μας κάτι τέτοιο;

Ναι, είναι μια αναδρομή, αλλά κατά τη γνώμη μου ο ρωσικός και ο βρετανικός κινηματογράφος κατέρρευσαν εξαιτίας του συνεχούς προβληματισμού και των θεμάτων που προέβλεπαν. Ο μεγάλος κινηματογράφος είναι αυτός που προβάλλει συναισθήματα αλλά μέσα σε ένα πολιτιστικό πλαίσιο. Ο Μπέργκμαν και ο Κουρσάβφ έκαναν καταπληκτικές ταινίες, επειδή είχαν τη χρυσή τομή. Δεν θέλω τα έργα μου να μοιάζουν με καθημερινή ενημερωτική εφη-

μερίδα, με θετικά και αρνητικά σημεία. Ο πόλεμος είναι μια κατάσταση πολύ αιχμηρή, μια τραγωδία. Νομίζουμε ότι εμείς αποφασίζουμε για τη ζωή μας, αλλά μόνο σε πολύ δύσκολες καταστάσεις -όπως ο πόλεμος- μαθαίνουμε ότι δεν είναι καθόλου έτσι. Η ρωσική ιστορία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μοιάζει ως το ιδανικό πλαίσιο για μια τέτοιου είδους διαπίστωση.

Μάθαμε ότι η μητέρα και η γιαγιά σας σώθηκαν από ένα γερμανό στρατιώτη, ο οποίος τις φυγάδευσε μέσα από ένα τρένο. Στην ταινία υπάρχουν στοιχεία που αντλήσατε από αφηγήσεις τους;

Όχι, δεν νομίζω ότι κάτι τέτοιο θα προσέδιδε μεγαλύτερο βάρος στην ταινία από ό,τι η μυθοπλασία.

Η στιλιστική επιλογή του ασπρόμαυρου που οφείλεται;

Ήταν οικονομικοί οι λόγοι που υπαγόρευαν αυτή την επιλογή. Όσο για το σινεμασκόπ ήταν ανέκαθεν το όνειρό μου να κάνω μια τέτοια ταινία, αφού στη Ρωσία υπάρχει μεγάλο στοκ τέτοιου φιλμ.

Ο πόλεμος είναι αγαπημένο θέμα και στον αμερικάνικο κινηματογράφο. Σε τι διαφοροποιείται η δική σας ταινία από εκείνες της Αμερικής;

Υπάρχουν κακές και καλές πολεμικές ταινίες. Μου άρεσε, για παράδειγμα, το *The thin red*

line. Η δική μου ταινία δεν έχει παθητική οπτική, όπως οι περισσότερες αμερικάνικες ταινίες. Ο πόλεμος είναι παγκόσμια τραγωδία στο δικό μου φιλμ, ενώ οι αμερικάνικες ταινίες εντοπίζουν τις επιπτώσεις του πολέμου αποκλειστικά στον αμερικάνικο τρόπο ζωής. Και αυτό, σαφώς, είναι βαρετό.

Σε αυτό βασίζονται και οι αρκετά βίαιες σκηνές της ταινίας;

Προσπάθησα να αναπαραστήσω την πραγματικότητα. Είδα χρονικά όπου σε απόσταση δέκα μέτρων από τα παιδιά, οι παρτιζάνοι δολοφονούσαν τους

ανθρώπους και εκείνα απλά παρακολουθούσαν, σαν να επρόκειτο για ένα απλό θέαμα. Ο στόχος μου, αναμφίβολα, δεν ήταν η βία.

Είστε ευχαριστημένος από τη σημερινή πορεία της ρωσικής κινηματογραφίας;

Απόλυτα. Νομίζω ότι βρίσκεται σε μεγάλη ακμή και αυτό το αποδεικνύουν και οι βραβεύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, στα διάφορα φεστιβάλ. Μπορεί να γίνουμε σαν τη Γαλλία και την Ιταλία, στην περίοδο της μεγάλης ακμής τους.

Ποια θα είναι η επόμενη δουλειά σας; Υπάρχει στα σκαριά ένα καινούργιο πρότζεκτ, αλλά δεν έχουμε υπογράψει ακόμη. Εξελίσσεται γύρω στο 1914 και αναφέρεται στις αρχές της Ρωσικής επανάστασης και στο τέλος της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Μου αρέσει, βλέπετε, η ιστορία.

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

2003: ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

ΕΛΛΗΝΗΣΤΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Οι φευγάτοι / Drifters

του Wang Xiao-shuai (Κίνα, 2003)

Έρ Ντι θεωρείται από τις διασημότητες του χωριού του επειδή πέτυχε, ύστερα από πολλές προσπάθειες, να πάει λαθρομετανάστης στις ΗΠΑ, όπου και έζησε μερικά χρόνια πριν τον απελάσουν. Πίσω στην Κίνα, περνάει τις μέρες του τριγυρνώντας στην πόλη, χωρίς να κάνει τίποτα ιδιαίτερο. Γνωρίζεται με την Ζιάο Νου, μια νεαρή ηθοποιός ένον περιοδεύοντα θίασο όπερας από τη Σαγκάι. Είναι κι αυτή όπως ε-ε-ε-ε: λίγο χαμένη κι αντιμετώπιση μ' ένα αβέβαιο μέλλον. Στις ΗΠΑ, Έρ Ντι δούλευε σ' ένα εστιατόριο. Ερωτεύτηκε την κόρη του αφεντικού κι έκανε μαζί της ένα παιδί. Παρότι συγχωριανοί του Έρ Ντι, οι γονείς της κοπέλας δεν ενέκριναν τη σχέση και τον κατέδωσαν στο Τμήμα Αλλοδαπών, απαγορεύοντάς του να ξαναδεί το γιο του. Τώρα, όμως, ο Έρ Ντι μαθαίνει ότι το παλιό του αφεντικό έρχεται στο χωριό για να παρουσιάσει τον, πεντάχρονο πλέον, εγγονό του στην υπόλοιπη οικογένεια. Μολονότι ο Έρ Ντι αναρωτιέται αν θα του επιτραπεί να δει το παιδί και αν ο μικρούλης θα τον θυμάται, την ίδια ώρα αποφεύγει ν' ασχοληθεί με το θέμα. Αλλά ο μεγάλος αδελφός του Έρ Ντι και η γυναίκα του θεωρούν το παιδί οικογενειακό τους, και πιέζουν τον Έρ Ντι να πάει να δει το γιο του...

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Μνήμες εγκλημάτων

San-lin-eui chu-eok

του Bong Joon-ho (Κορέα, 2003)

Νότια Κορέα, 1991. Το κορμί ενός νεαρού κοριτσιού βρίσκεται βάνουσα βιασμένο και δολοφονημένο. Δύο μήνες αργότερα αποκαλύπτεται μια σειρά από απάνθρωπους βιασμούς και δολοφονίες γυναικών από 13 έως 71 ετών, που συνέβησαν υπό τις ίδιες περίπου συνθήκες. Σε μια χώρα που τέτοια κρούσματα δεν υπήρξαν ποτέ στο παρελθόν, άρχισαν να ψυθιρίζονται εκδοχές και να εκφράζεται η έντονη ανησυχία για την ύπαρξη ενός επικίνδυνου δολοφόνου. Μια ειδική ομάδα αστυνομικών δυνάμεων συστάθηκε μόνο για την έρευνα της συγκεκριμένης υπόθεσης, με επικεφαλής ένα τοπικό ντετέκτιβ και έναν ακόμη από τη Σεούλ, οι οποίοι οδηγούνται σε όλο και μεγαλύτερη απόγνωση και απογοήτευση... Η ταινία είναι βασισμένη σε αληθινή ιστορία.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπνα, 13:00

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπνα, 20:30

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΚΤΙΒΑ WONG KAR-WAI

Lacoste

(Γαλλία, 2001)

Ένας άνδρας και μια γυναίκα συναντιούνται. Αυτή είναι από την Ασία και αυτός από την Δύση. Η Σαγκάι είναι μια κοσμοπολίτικη πόλη, ένα σταυροδρόμι ανάμεσα στο παρελθόν και το μέλλον. Είναι το ιδεώδες μέρος γι' αυτήν την συνάντηση. (Διαφημιστική ταινία για την εταιρεία ενδυμάτων Lacoste).

The follow

(ΗΠΑ, 2001)

Ο Οδηγός έχει προσληφθεί για να ακολουθήσει μια γυναίκα που κατηγορείται ότι απατάει τον άνδρα της. Ο Οδηγός αποκαλύπτει την τακτική του πως να ακολουθείς ένα αυτοκίνητο χωρίς να γίνεσαι αντιληπτός: "Ότι και αν κάνεις μην είσαι πολύ κοντά. Μην την κοιτάς στα μάτια"... (Διαφημιστική ταινία για την BMW. Μέρος μιας σειράς ταινιών μικρού μήκους με τον τίτλο "The Hire" που η εταιρεία ανέθεσε σε γνωστούς σκηνοθέτες.)

Six day war

(Κίνα, 2002)

Βιντεοκλίπ του DJ Shadow, για το τραγούδι του "Six-Day War". Ένας νεαρός, που ανακαλύπτει ότι η κοπέλα του τον έχει προδώσει, προσπαθεί να καταστρέψει όλα τα ίχνη της σχέσης τους, αλλά τελικά συνειδητοποιεί ότι αυτό που έχει γίνει δεν μπορεί να αναιρεθεί.

Buenos Aires: Zero Degree

Pun Leung Kwan, Amos Lee (Κίνα, 1999)

Ντοκιμαντέρ για τα γυρίσματα του *Ευτυχισμένοι μαζί*.

Προσανατολισμοί: Chris Doyle

Chris Doyle: Stirred but not shaken

Rick Farquharson (Αυστραλία, 2001)

Ένα πορτρέτο του αυστραλού διευθυντή φωτογραφίας και εικαστικού καλλιτέχνη, μέσα από συνεντεύξεις με τον ίδιο, με φίλους και συνεργάτες του, αλλά και με γνωστές προσωπικότητες του κινηματογράφου όπως οι Ουόνγκ Καρ-ουάι, Γκας Βαν Σαντ, Μπάρι Λέβινσον και Ματ Ντίλον.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 11:00

Καθώς κυλούν τα δάκρυά μας

Wong kok kar mun

(Χονγκ Κονγκ, 1988)

Ο Αχ Γουάχ είναι εισπράκτορας χρεών της Μαφίας. Φιλοξενεί προσωρινά την ξαδέλφη του, Νγκορ. Κάθε φορά που ο φίλος του ο «Μύγας» έχει μπλεξίματα, ο Γουάχ τρέχει να τον βοηθήσει. Η Νγκορ αποφασίζει να περάσει τη νύχτα με τον Αχ Γουάχ. Αρχίζει έτσι μια ερωτική σχέση, η οποία διακόπτεται κάθε φορά που ο Γουάχ πρέπει να γυρίσει στην πόλη για να βοηθήσει τον «Μύγα»...

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 21:20

Οι άγριές μας μέρες

Ah fei jing juen

(Χονγκ Κονγκ, 1990)

Ο Γιούντι, ένας νεαρός, τεμπέλης και σκεπτικιστής, μεγαλωμένος από θετή μητέρα, γνωρίζεται με τη Σου Λι-ζεν, την πολιορκεί και την κατακτά. Η σχέση τους όμως δεν έχει μεγάλη διάρκεια: θα τερματιστεί μόλις η Σου Λι-ζεν, θα ζητήσει από τον Γιόρκ να την παντρευτεί. Στη συνέχεια ο Γιούντι ξεκινάει μια καινούργια σχέση με μια νεαρή κορεύτρια τη Λούλου ή Μιμή. Όμως, κι αυτή η σχέση θα τελειώσει όταν ο Γιούντι αρνηθεί να δεσμευτεί. Η Μιμή/Λούλου προσπαθεί να λύσει το αίνιγμα του Γιούντι μιλώντας μ' έναν φίλο του, με τη θετή του μητέρα, αλλά και με την Σου Λι-ζεν...

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 23:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Tetsuo II: Body Hammer

Shinya Tsukamoto (Japan, 1989)

Some skinheads shoot with a weird gun at a salaryman in a mall and run away. The knocked out salaryman wakes up, apparently untouched except for a large hole in his suit. The same skinheads appears again and kidnap the young son of the salaryman. The salaryman pursue the skinheads. He's angry... very angry, so angry that suddenly, his arm mutate into a gun-like weapon and shoot at the skinheads. The story is quite different from "Tetsuo the Iron Man". This is not a remake nor a sequel of the first Tetsuo. This is just another story involving humans that mutates into machinery (this time: war machinery). Following the success of *Tetsuo the Iron Man*, this time, the budget is much more important. This allows for colour, much more actors, pyrotechnics, cleaner special effects and so on. Although complex, the story is much more easy to understand and a bit more conventionnal. You will nevertheless enjoy seeing it again with whole scenes taking a completely different meaning as you now know a little bit more...

Awards: Special Jury prize, Porto Film Festival. Critics; Award, Special Mention by Robert Wise, Yubari International Fantastic Adventure Film Festival. Special Jury Prize, Brussels International Festival of Fantasy, Thriller and Science Fiction Films. Special Effects Award, Montreal Fantastic Film Festival. Most promising Young Director Award, Taormina Film Festival.

SHINYA TSUKAMOTO

He was born in Tokyo, in 1960. While in fourth grade, he was forced to act in a school play, an experience which changed him forever, turning him into a passionate performer. At age 14, he picked up a super 8mm camera and began making shorts while also studying oil painting. At Nippon University, he formed his own theater troupe and after graduating he shot commercials for four years. His first feature, *Tetsuo - The Iron Man* brought him instant international fame as a director with an original and unique vision, and won him a cult following.

NEO HORIZONTES

Επιβίωση / Struggle

της Ρουθ Μάντερ (Αυστρία, 2003)

Οι πρωταγωνιστές της ιστορίας είναι μια γυναίκα, η Εύα, που έρχεται στην Αυστρία ως λαθρομετανάστis από την Πολωνία, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον για τον εαυτό της και τη μικρή της κόρη· κι ένας άντρας, ο Μάρολντ, ένας μεσήλικας βιεννέζος κτηματομεσίτης, που ναι μεν είναι οικονομικά εξασφαλισμένος, μέσα του, όμως, νιώθει άδειος...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 13:00

Ταξιδιώτες και μάγοι Travellers and Magicians

του Κιέντσε Νόρμπου (Αυστραλία/Μπουτάν, 2003)

Ο Ντόνταπ είναι ένας νεαρός δημόσιος υπάλληλος διορισμένος σ' ένα απομακρυσμένο χωριό του Μπουτάν, απ' όπου δε βλέπει την ώρα να φύγει. Το όνειρό του είναι να ζήσει στις ΗΠΑ. Ξεκινάει, λοιπόν, μια μέρα, φορώντας παπούτσια του μπάσκετ κι ένα μπλουζάκι που λέει I ♥ NY, κουβαλώντας τη Samsonite βαλίτσα του κι ένα κασετόφωνο. Δυστυχώς, κάνει το λεωφορείο κι αναγκάζεται να κάνει οδοστόπ...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Άνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο, χειμώνας και άνοιξη Bom yeoreum, gaeul, gyeowool, geurigo bom

του Κιμ Κι-ντοκ (Γερμανία/Κορέα, 2003)

Ο Γέρος Μοναχός κι ο Νεαρός Μοναχός ζουν σαν ερμηίτες σ' έναν γαλήνιο ναό που πλέει πάνω σε μια λίμνη. Η ζωή τους ακολουθεί τους ατάραχους ρυθμούς των εποχών, αλλά παρότι ζουν αποκομμένοι από τα εγκόσμια, δεν μπορούν να αποφύγουν την έλξη της ζωής, με τα πάθη και τα βάσανά της. Κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του Γέρου Μοναχού, ο Νεαρός Μοναχός παίρνει ένα σκληρό μάθημα όταν το παιδικό του παιχνίδι γίνεται άσπληχνο...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 15:30

Τα μαγικά γάντια/Los guantes mágicos του Μάρτιν Ρέιμαν (Αργεντινή, 2003)

Μια κωμωδία με φόντο το Μπουένος Άιρες και ήρωα έναν επαγγελματία σοφέρ, τον Αλεχάντρο, ο οποίος οδηγεί ένα πανάσχημο Renault 12 και

ξαφνικά βρίσκεται αντιμέτωπος με έναν χωρισμό, με κλιματολογικές μεταβολές, με ξαφνικό πλούτισμό, με μαγικά γάντια, με ξαφνική πτώση, με αμέτρητα δρομολόγια προς και από το αεροδρόμιο, με παραγωγές πορνογραφικών ταινιών, με μια νέα σχέση, με κρίσεις κατάθλιψης, με εθισμό στα χάπια και στο αλκοόλ, με μετακομίες και αλλαγές εργασίας...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Αμπτζάντ / Abjad

του Αμπολφάζλ Τζαλίλι (Ιράν, 2003)

Στην πόλη Σαβέ, στη δεκαετία του 1970, ο 14χρονος Ερκάν διχάζεται ανάμεσα στο βαθύ και έμφυτο πάθος του για την καλλιτεχνική έκφραση και στην πεποίθηση των γονιών του ότι η δημιουργικότητά του προσβάλλει την πίστη τους στο Ισλάμ. Όταν η συνομήλική του Μασσούμ έρχεται να μείνει στη γειτονιά του, αναπτύσσεται ματαξύ τους μια τρυφερή φιλία που εξελίσσεται σε έρωτα...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 18:00

Κόκκινο χρυσάφι / Talaye Sorgh

του Τζαφάρ Παναχί (Ιράν, 2003)

Σ' ένα κοσμηματοπωλείο, νωρίς ένα πρωί, κάποιος σκοτώνει κι ύστερα αυτοκτονεί... Λίγες μέρες νωρίτερα, όταν ο Αλί δείχνει στο φίλο του, Χουσεΐν, ένα χαμένο πορτοφόλι, εκείνος δεν μπορεί να συλλάβει καν το αστρονομικό ποσό που αναγράφεται σε μια απόδειξη αγοράς ενός κολιέ. Ξέρει ότι ο πενιχρός του μισθός ποτέ δε θα του φτάσει για ν' αγοράσει κάτι τόσο πολυτελές...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Συνέντευξη / Interview

του Τέο Βαν Χοκ (Ολλανδία, 2003)

Ο Πιερ Πέτερς είναι ένας ευυπόληπτος δημοσιογράφος που εργάζεται στη σοβαρότερη εφημερίδα της χώρας του. Είναι 45 χρονών κι έχει γίνει γνωστός από τα ρεπορτάζ του από τη Βοσνία. Τη σημερινή μέρα, ως κύριος πολιτικός συντάκτης της εφημερίδας του, θα έπρεπε να βρίσκεται στη Βουλή, όπου πρόκειται από στιγμή σε στιγμή να πείσει η κυβέρνηση. Ο αρχισυντάκτης του, όμως, του έχει αναθέσει να πάρει συνέντευξη από την πιο διάσημη star της χώρας, την 25χρονη Κάτια...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 22:00

Άνισες ζωές

Ο φόβος της σκανδάλης/Schußangst του Ντίτο Ταιντσότζε (Γερμανία, 2003)

Ο Λούκας κάνει την εναλλακτική του θητεία, γαίνοντας καθημερινά γεύματα σε ηλικιωμένους και άρρωστους. Δεν έχει φίλους και περιβάλλεται από διάφορους μοναχικούς κι εκκεντρικούς γείτονες. Τα βράδια, κωπηλατεί στο ποτάμι διασχίζοντας την πόλη. Ξαφνικά, η ζωή του αλλάζει όταν γνωρίζει την Ιζαμπέλα...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 23:00

Κλεμάν / Clement

της Εμανουέλ Μπερκό (Γαλλία, 2001)

Η Μάριον είναι ένα ελεύθερο πνεύμα, μια γυναίκα ανέμελη και ασυμβίβαστη, της και η έφηβη κόρη της δεν έχει τελείως χαθεί. Στα γενέθλια του βαφτισιμίου της, γνωρίζει τον Κλεμάν, έναν γοητευτικό και προκλητικό έφηβο-παιδί. Αρχίζουν να παίζουν ένα παιχνίδι: ποιος θα καταλάβει τον άλλον. Ύστερα έρχεται η ταραχή, ύστερα ο πόθος. Και ξαφνικά: ο έρωτας...

Διεθνής Επιλογή - Cine Αριστοτέλειον, 23:30

Σώμα-σφυρί / Tetsuo II

του Σίνια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1989)

Η δράση επικεντρώνεται σ' έναν άνδρα του οποίου το σώμα μεταμορφώνεται σε όπλα τον καταλαμβάνει μια ανεξέλεγκτη οργή. Ο παλός του είναι ο Γάι, αρχηγός των Skinheads. Τελικά, οι δυο τους έρχονται αντιμέτωποι, ο πόλεμος αρχίζει.

Shinya Tsukamoto Spotlight - Π. Ζάννας, 00:00

Μετά τα ντοκιμαντέρ η πρώτη μυθοπλασία

Ruth Mader

Η Εύα, μια πολωνέζα μετανάστis στην Αυστρία, αγωνίζεται για μια καλύτερη ζωή, γι' αυτήν και το παιδί της. Πρώτα σε φυτείες με φράοσες, στη συνέχεια σε κάποιο εργοστάσιο τροφίμων: ένας αδιάκοπος αγώνας. Στον αντίποδα βρίσκεται ο Μάρολντ, μεσίτης, χωρίς οικονομικά προβλήματα αλλά με προσωπική ζωή που βαδίζει από το κακό στο χειρότερο. Αυτοί είναι οι άξονες της *Επιβίωσης*, της αυστριακής σκηνοθέτιδας Ruth Mader.

Στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της, η Mader απεικονίζει μια κατάσταση λίγο πολύ οικεία σε όλους μας. Στο πλαίσιο των εργασιακών συνθηκών λαμβάνει χώρα μια διαρκής πάλη, με τον εαυτό μας και με τους άλλους, με υλικά και συναισθηματικά αιτήματα. «Ήθελα να δείξω πόσο επίπονες είναι οι εργατικές διαδικασίες. Πάνω απ' όλα όμως με ενδιέφερε η σκληρότητα της εργατικής διαμάχης, από την οποία ο καθένας πρέπει να βγαίνει νικητής».

Ας ξεκινήσουμε αντίστροφα. Ποιοι είναι οι χαμένοι; «Υπάρχουν άνθρωποι από την Ανατολή, που είναι οικονομικά πιεσμένοι στο αποπροχώρητο, κι άνθρωποι από τη Δύση, που είναι εξασφαλισμένοι οικονομικά, μα λιμοκτονούν συναισθηματικά». Η Mader φυσικά δεν ισχυρίζεται πως γνωρίζει την αιτία για αυτήν την απελπιστική κατάσταση

«Αν κάποιος ήξερε, θα την άλλαζε εύκολα. Πιστεύω πως σχετίζεται με το σύστημα της κοινωνίας, στις υλικά κορεσμένες περιοχές υπάρχει ελλείμμα επικοινωνίας. Μακροπρόθεσμα, η καπιταλιστική κοινωνία απομονώνει τον άνθρωπο». Γίνεται εύκολα κατανοητό, λοιπόν, ότι η Mader ασχολείται με τον πανανθρώπινο αγώνα για ύπαρξη, όποια κοινωνική-ταξική μορφή κι αν λαμβάνει αυτός, και

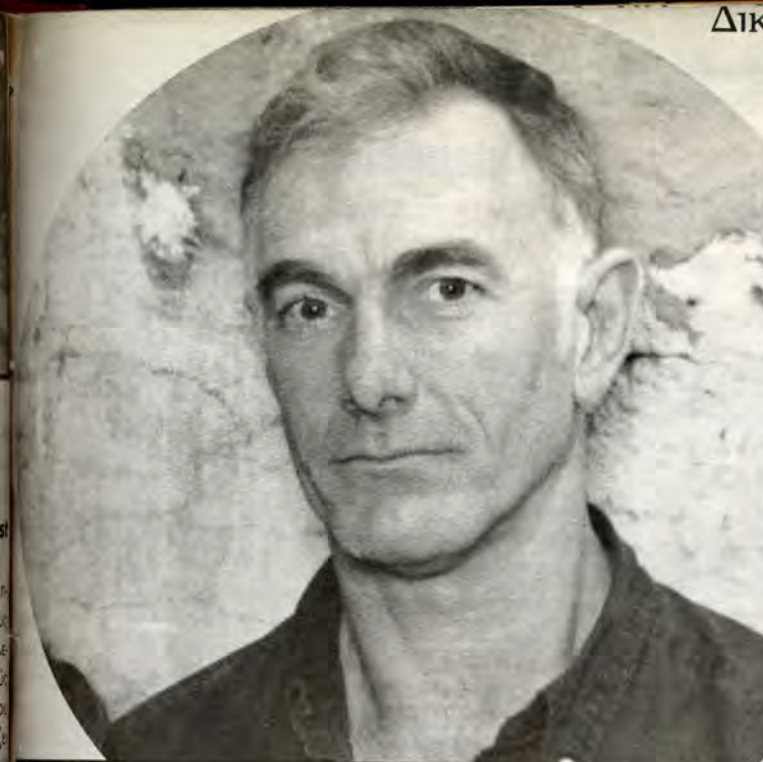

τον συλλαμβάνει με ένα αμειωμένο κινηματογραφικό στυλ. Δεδομένης της θητείας της στο γένος του ντοκιμαντέρ, πώς θα το χαρακτηρίζε η ίδια; Πρόκειται για ένα αναβαθμισμένο ντοκιμαντέρ; «Είναι ένα ιδιαίτερα ακριβές. Ήταν σημαντικό για μένα η εικόνα να φράζει κάτι. Προτιμώ μάλλον μια ακριβή κι εκφραστική εικόνα, οπότε δε συμπορεύεται ακριβώς με τη νοοτροπία

Δόγματος». Μιας και το γυρίσαμε στο γένος του κινηματογραφικού, ποια είναι η άποψή της για την γενικότερη εικόνα του αυστριακού κινηματογράφου, στον οποίο εντάσσεται κι η ίδια; «Το ενδιαφέρον με το σύγχρονο αυστριακό κινηματογράφο είναι ότι στρέφεται προς το βλέμμα του στη ζωή, κι ιδιαίτερα στις ριζοσπαστικές πτυχές της».

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Δικαίως ο Τζον Σέιλς αποτελεί εμβληματική φιγούρα στο χώρο του αμερικάνικου ανεξάρτητου σινεμά. Γιατί για περισσότερο από δύο δεκαετίες σκηνοθετεί με μια απaráγκλιτη προτεραιότητα : να έχει πάντα τον απόλυτο δημιουργικό έλεγχο στις ταινίες του. Όποιο κι αν ήταν το τίμημα αυτής της επιλογής, ως αντιστάθμισμα υπάρχει η τοποθέτηση του στην αφρόκρεμα των αμερικάνων σκηνοθετών από μια υποψιασμένη μερίδα θεατών.

John Sayles

Ταινίες που δημιουργούν ερωτήματα

Ο 53χρονος (γεννημένος στο Σενεκτάντι της Νέας Υόρκης το 1950) Τζον Σέιλς δεν είναι μόνο σκηνοθέτης. Έχει ασχοληθεί επίσης με τη συγγραφή διηγημάτων, θεατρικών έργων και σεναρίων. Αναμενόμενο λοιπόν τα διάφορα πεδία δημιουργίας του να βρίσκονται σε έναν συνεχή διάλογο μεταξύ τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η τελευταία του ταινία, η οποία, όπως λέει ο ίδιος, ξεκίνησε ως ιδέα για διήγημα.

ΕΞΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ ΓΙΑ ΑΝΑΔΟΧΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Το Σπίτι των Παιδιών ξεκίνησε ως ένα πολύ, πολύ μεγάλο διήγημα κι αυτό ακριβώς ήταν το πρόβλημα με το να εκδοθεί. Ήταν πολύ μεγάλο για να είναι διήγημα και μάλλον μικρό για μυθιστόρημα. Τότε άρχισα να το σκέφτομαι ως ταινία. Κι ένα από τα πράγματα που μου άρεσαν περισσότερο σε αυτήν είναι ότι υπάρχουν τόσες λίγες ταινίες που να αφορούν τις αλληλεπιδράσεις που αναπτύσσονται μέσα σε ένα γκρουπ γυναικών. Από την άλλη, υπάρχουν πολλές αντίστοιχες ταινίες για ομάδες αντρών, αθλητικές, μαφιόζικες, πολεμικές και άλλες.

Η συγκεκριμένη ομάδα γυναικών απαρτίζεται από έξι αμερικανίδες, εγκλωβισμένες σε ένα εξωτικό μοτέλ κάπου στη νότια Αμερική. Κοινός τους στόχος, η έγκριση από τη ντόπια γραφειοκρατία των αιτήσεών τους για υιοθεσία νεογέννητων. Να μεμφθεί κανείς αυτές τις γυναίκες που κόβουν τον ομφάλιο λώρο των παιδιών με τις φτωχές μητέρες τους ή να συμπάσχει απλώς με την απεγνωσμένη τους ανάγκη για μητρότητα; Αποφεύγοντας τις εύκολες απαντήσεις, χωρίς να απορρίπτει αλλά ούτε και να υπερμεγεθυνώνει τις (πολιτικές, ηθικές) παραμέτρους του ζητήματος, ο Σέιλς σκηνοθετεί ένα άκρως ενδιαφέρον δράμα χαρακτήρων. Οι έξι γυναίκες φιγούρες (μεταξύ των οποίων και οι Daryl Hannah, Marcia Gay Harden, Maggie Gyllenhaal) σκιαγραφούνται από την κάμερά του σε ένα καθησυχαστικό ισοτιμίας, χωρίς κάποια να επιβάλλεται επί των άλλων.

Οι χαρακτήρες δεν έχουν τον χρόνο να κλέψουν την παράσταση. Το σενάριο γράφτηκε με αυτόν τον τρόπο. Έτσι ώστε ο θεατής να γνωρίζει πάντα περισσότερα από όσα κάνει ο κάθε χαρακτήρας ξεχωριστά. Έτσι, δεν υπάρχει ένας χαρακτήρας-καταλύτης, κάποιος που παρίσταται σε κάθε σκηνή, μέσα από τα μάτια του οποίου να βλέπουμε την κατάσταση.

ΜΩΣΑΪΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Η στοδιοδρομία του Σέιλς στη σκηνοθεσία ξεκίνησε με σαφή δείγματα γραφής για το τι επρόκειτο να ακολουθήσει. Με προϋπολογισμό μόλις 60.000 δολαρίων γυρίζει το *The Return of Secaucus Seven* (1980), ταινία που κατά πολλούς

είναι όχι μόνο πρόδρομος της *Μεγάλης Ανατριχίλας* αλλά και ανώτερή της. Δύο χρόνια μετά ακολουθεί η *Λιάνα*, με θέμα τον έρωτα μεταξύ δύο γυναικών, που αποδεικνύεται φυσικά στουντιο-αποωθητικό. Ο Σέιλς θα συνέχιζε ακάθεκτος να αφηγείται ακριβώς τις ιστορίες που θέλει (η πανέξυπνη αλληγορία *Αδερφός από Άλλον Πλανήτη* εξιστορεί τις περιπέτειες ενός μαύρου εξωγήινου στη Νέα Υόρκη!) και να μετακινείται από πολιτεία σε πολιτεία σε κάθε του ταινία. Σταθμός της καριέρας του είναι σίγουρα το *Μοναχικό Αστέρι* (1996), ένα μωσαϊκό χαρακτήρων στο Τέξας που αναζητά τα αποτυπώματα του παρελθόντος στο σήμερα. Παρόλο που αυτή η ταινία θεωρείται το αριστούργημά του, στο *Στην Άκρη του Κόσμου* (1999), που εκτυλίσσεται στην παγωμένη Αλάσκα, θα συμπύκνει με μοναδική μαεστρία δύο ταινίες σε μία, δίνοντας ταυτόχρονα χαρακτηριστικό αλλά και σκηνοθετικό βάθος στη σημασία του πρωτότυπου τίτλου (limbo=μετεωρισμός).

Το σπίτι των παιδιών / Casa de los babys (Μεξικό/ΗΠΑ, 2003)

Έξι Αμερικανίδες βρίσκονται εγκλωβισμένες σ' ένα εξωτικό μοτέλ κάπου στη Νότια Αμερική, περιμένοντας από την ντόπια γραφειοκρατία να τις αφήσει να προχωρήσουν στην υιοθεσία νεογέννητων. Μια ξαναγεννημένη χριστιανή, μια φυσιοθεραπεύτρια με ταραγμένο παρελθόν, μια νεαρή πλούσια αλλά με δυστυχισμένο γάμο, μια λεσβία και μια κλασική «φρικτή Αμερικάνκα»: η καθεμία τους έχει το λόγο της που θέλει να υιοθετήσει, αλλά όλες τους φαίνεται να αρνούνται να σκεφτούν τις πολιτικές και ηθικές επιπτώσεις των πράξεών τους. Εντούτοις, κι ενώ εμφανώς εκμεταλλεύονται τις φτωχές μητέρες που αναγκάζονται να αποχωριστούν τα παιδιά τους, δεν μπορεί κανείς να τις κατηγορήσει που προσπαθούν να παρακάμψουν η καθεμία το πρόβλημά της. Οι εβδομάδες περνούν, κι οι γυναίκες βιώνουν μαζί την ελπίδα και την απελπισία, καθώς περιμένουν να πραγματοποιηθεί ο πιο διακαής τους πόθος...

Διεθνής Επιλογή - Cine Τζον Κουσσαρέτης, 20:30

Σε αυτούς τους δύο άξονες άλλωστε ο Σέιλς εντοπίζει την επίδραση που ασκεί στο κοινό.

ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΟ ΘΕΑΤΗ

“Πάντα προσπαθώ να το πετύχω, σε τεχνικό αλλά και θεματικό επίπεδο. Ελέγχω το συγχρονισμό μου και τα κατάλληλα τρυκ που έχουν αντίκτυπο στους θεατές. Τους χαλαρώνω, μετά τους εκπλήσσω, μετά χτίζω την ένταση και μετά την εκτονώνω. Προσπαθώ όμως να τους κάνω να σκεφτούν και ορισμένα πράγματα. Όχι απαραίτητα δίνοντας απαντήσεις: πιστεύω ότι οι περισσότερες ταινίες μου δημιουργούν ερωτήματα, και καταστάσεις που αξίζει να σκεφτεί κανείς.”

Πέρα από την αναμφισβήτητη δεξιότητά του, ο Σέιλς παρουσιάζει και μια εξαιρετική ευελιξία στα θέματα με τα οποία καταπάνεται. Κάθε ταινία του ακολουθεί έναν διαφορετικό δρόμο, έτσι ώστε με ασφάλεια να συμπεραίνουμε ότι ο κίνδυνος της μονιότητας έχει αποφευχθεί προ πολλού. Προκύπτει αυτό από μια συνειδητή επιλογή να μην ταξινομηθεί ως σκηνοθέτης; “Δε σκέφτομαι τόσο πολύ με καριερίστικους όρους. Συνήθως λέω ‘αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα ιστορία’ και προσπαθώ να την αφηγηθώ. Δε λειτουργώ με το σκεπτικό ‘Ωχ, μόλις έκανα κάτι παρόμοιο, θα πρέπει να κάνω κάτι διαφορετικό τώρα.’”

Η ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΣΕΝΑΡΙΩΝ

Η απαρχή της κινηματογραφικής καριέρας του Σέιλς πάντως εντοπίζεται στη θητεία του ως σεναριογράφου στο εργαστήρι του Ρότζερ Κόρμαν. Η συγγραφή σεναρίων είναι μια δουλειά την οποία δεν έχει παρατήσει μέχρι σήμερα, ξέχωρα από τις δικές του ταινίες.

“Διασκεδάζω με αυτήν τη δουλειά. Άλλωστε έτσι εξασφαλίζω τα προς το ζην. Πιστεύω ότι είναι μια πολύ καλή μορφή εξάσκησης: βοηθώ κάποιον να αφηγηθεί την δική του ιστορία, οπότε δεν εμπλέκομαι συναισθηματικά σε μεγάλο βαθμό. Αλλά ως σεναριογράφος δουλεύω σκληρότερα για τους άλλους απ’ ότι για τον εαυτό μου. Θέλω να τους ικανοποιήσω απόλυτα, και να αντλήσω ο ίδιος ικανοποίηση από τη δουλειά μου. Συν τους άλλους, συνεργάζομαι με συμπαθείς ανθρώπους, γνωρίζω άλλους σκηνοθέτες και βλέπω με ποιον τρόπο δουλεύουν.”

Συνειδητά ανεξάρτητος, ασυμβίβαστος, προσηλωμένος στο προσωπικό του όραμα, ο Σέιλς ανήκει στην κατηγορία εκείνη των σκηνοθετών που έχει ανάγκη το άμοιρο το σινεμά για να μη βαλτώσει. Αυτός όμως το έχει ανάγκη; Αυτό ίσως να μην το γνωρίζει ούτε ο ίδιος ακόμα. Σε κάθε περίπτωση, έχει βρει τη λύση ακόμα και για την περίπτωση που η κινηματογραφική βιομηχανία εξαφανιζόταν από προσώπου γης. “Θα γινόμουν κουβαλητής αποσκευών στο αεροδρόμιο της Χονολουλού-εξαρτάται από τα ωράρια!”

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

One ERTnet

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Kalabush

των Άδωνι Φλωρίδη, θεόδωρου Νικολαΐδη (Κύπρος/Ελλάδα, 2003)

Ο Μουσταφά είναι ένας λαθρομετανάστης από τη Συρία. Σκοπός του είναι να φτάσει στην Ιταλία, όπου θα μπορέσει να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα: δουλειές, λεφτά, γυναίκες. Ωστόσο, η μοίρα του επιφυλάσσει μια διαφορετική κατάληξη. Το καράβι τον αφήνει στη Λεμεσό της Κύπρου, μεσούντος του Καρναβαλιού, ενώ ο ίδιος νομίζει πως βρίσκεται στη Νάπολη. Στη Λεμεσό θα τον περιμαζέψει ένας γέρος ρακοσυλλέκτης που μένει σ' ένα λεωφορείο, ο κ. Νικόλας, και θα τον συστήσει στην κοινότητα των παράνομων μεταναστών της πόλης. Γρήγορα θα γίνει φίλος και συγκάτοικος με δύο Βούλγαρους, το Μίρο, που ονειρεύεται να πάει στον Καναδά, και τον Σλάβι, που, αν και τυφλός, είναι «η καλύτερη βιόλα της Βουλγαρίας». Ο Μουσταφά θα παραμείνει στη Λεμεσό έξι μέρες, στη διάρκεια των οποίων θα συμβούν τα πιο απίθανα πράγματα: μια ομάδα νεαρών ακτιβιστών απελευθερώνει από το ζωολογικό κήπο της πόλης μία στρουθοκάμηλο και έναν μπαμπούνι, το σακάκι του Δημάρχου της πόλης, που περιέχει έναν κερδοφόρο λαχνό, αλλάζει συνεχώς κέρια, ο γέρο-ρακοσυλλέκτης αντιστέκεται στα σχέδια του

Μια όμορφη ταινία πάνω στη ζωή των παράνομων μεταναστών, με πολλές ποιητικές στιγμές.

Δήμου που θέλει να τον εκδιώξει από το λεωφορείο του και, τέλος, ο ήρωας ερωτεύεται μια όμορφη νεαρή Κύπρια, την Άννα. Κι επιπλέον, ο Μουσταφά θα πρέπει να αποφύγει τους αστυνομικούς που θέλουν να του περάσουν «kalabush», δηλαδή «χειροπέδες». Στην πρώτη τους μεγάλου μήκους ταινία, οι Άδωνι Φλωρίδης και Θεόδωρος Νικολαΐδης δίνουν ένα καλοφτιαγμένο πορτρέτο της ζωής των λαθρομεταναστών, με ισχυρές δόσεις χιούμορ και πολύ καλές ερμηνείες. Στο ρόλο του Μουσταφά ο Μάριος Ιορδάνου.

Γ.Π.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 17:30

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Λαθρομετανάστες στη σύγχρονη Κύπρο

Άδωνις Φλωρίδης, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς γεννήθηκε η ιδέα για το Kalabush;

Αφορμή για την ταινία έδωσε μια είδηση για μια ομάδα λαθρομεταναστών που αποβιβάστηκαν στην Κύπρο έχοντας την εντύπωση ότι έφθασαν στην Ιταλία. Είναι συχνό το φαινόμενο οι ταλαίπωροι οικονομικοί μετανάστες να πληρώνουν αδρές αμοιβές σε κάποιο καπετάνιο για να τους πάρει στην Ιταλία ή σε κάποια άλλη Ευρωπαϊκή χώρα και αντί αυτού να τους αφήνει σε κάποια παραλία της Κύπρου. Η ταινία είναι ένα παραμύθι που σε τελική ανάλυση δεν έχει να κάνει τόσο πολύ με το θέμα των μεταναστών, αλλά με τη σύγχρονη κυπριακή κοινωνία, τα αδιέξοδα της, και την έλλειψη οράματος που τη χαρακτηρίζει.

Το καστ της ταινίας προέρχεται από διάφορες χώρες. Υπήρχαν δυσκολίες στη συνεννόηση των ηθοποιών;

Επειδή τα αγγλικά, τα σπασμένα αγγλικά, δηλαδή, αποτελούν κάτι σαν μια δεύτερη γλώσσα στην Κύπρο, δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα συνεννόησης. Έχουμε ίσως αυτή την ιδιαιτερότητα. Στην Ελλάδα οι ξένοι μαθαίνουν υποχρεωτικά ελληνικά, ειδικά οι μετανάστες, για να μπορέσουν να συνεννοηθούν. Στην Κύπρο η απλή λύση είναι τα σπασμένα αγγλικά που όλοι λίγο ή πολύ τα μιλούν. Πρέπει να πούμε εδώ ότι εκτός από τους δύο ηθοποιούς που έχουν έλθει από την Βουλγαρία, τον Φίλιπ Αβράμοφ που υποδύεται τον Μίρο και τον Ιβαν Μπάρνεφ που υποδύεται τον Σλάβι, όλοι οι άλλοι είναι είτε Κύπριοι πολίτες, είτε μετανάστες που ζουν στην Κύπρο. Βέβαια σε κάποιες στιγμές υπήρξαν μικροπροβλήματα συνεννόησης, ειδικά με τους βοηθητικούς ηθοποι-

ούς, αλλά αυτό οφειλόταν μάλλον στην ανάγκη να κατανοήσουν τον τρόπο δουλειάς στον κινηματογράφο παρά ήταν θέμα γλώσσας.

Στην ταινία οι ακτιβιστές νεαροί αντιτάσσουν ένα πολύχρωμο καρναβάλι στην κατασταλτικότητα των Αρχών.

Πιστεύουμε πως αυτό που έχει σημασία είναι η αντίσταση σε ό,τι θεωρούμε άδικο και στραβό. Και στην εποχή μας όπου οι αντιστάσεις έχουν μειωθεί στο ελάχιστο ακόμα και ένα πολύχρωμο καρναβάλι είναι ένα βήμα για την ανάκτηση της χαμένης μας αξιοπρέπειας. Πού καταντήσαμε, έτσι;

Ποιες είναι οι δυσκολίες που έχει να ξεπεράσει ένας νέος σκηνοθέτης στην Κύπρο;

Πρώτ' απ' όλα είναι το θέμα του μεγέθους της χώρας. Μια μικρή χώρα με μεγάλη δυσκολία μπορεί να στηρίξει την κινηματογραφική παραγωγή απλά και μόνο λόγω αριθμών. Αυτό σημαίνει ότι μια ταινία που γυρίζεται στην Κύπρο δεν μπορεί να απευθύνεται μόνο στο Κυπριακό κοινό γιατί απλούστατα είναι μικρό. [...] Το δεύτερο μεγάλο ζήτημα είναι αυτό της έλλειψης κινηματογραφικής υποδομής στην Κύπρο. Παρ' ολ' αυτά έχουμε την εντύπωση ότι το Kalabush είναι η πρώτη Κυπριακή ταινία που γυρίστηκε με σχεδόν αποκλειστικά κυπριακό συνεργείο. Το post-production βέβαια έγινε στην Αθήνα. [...] Το τρίτο μεγάλο ζήτημα είναι η έλλειψη μιας ολοκληρωμένης νομοθεσίας και ενός φορέα που να ρυθμίζει τα θέματα κινηματογράφου στην Κύπρο.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Νίκος Κανάκης, μοντέρ-παραγωγός

[...] Τα δεδομένα παραγωγής συνεχώς αλλάζουν. Μέχρι και τα 5.000.000 ευρώ μια ταινία στην Ευρώπη θεωρείται χαμηλού κόστους. Αντίθετα, στην Ελλάδα το 1.000.000 ευρώ θεωρείται αρκετά μεγάλο. Η αρτιότητα της παραγωγής μιας ταινίας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη χημεία που θα καταφέρουν να φτιάξουν οι παραγωγοί με τους ηθοποιούς και τους τεχνικούς.

[...] Η συνεργασία μας με τους κύριους σκηνοθέτες της ταινίας -που είναι και συμπαραγωγοί- έγινε μέσω Τουρκίας. Ο κ. Φλωρίδης γνώρισε σ' ένα forum στην Ευρώπη μια σκηνοθέτιδα-παραγωγό από την Τουρκία, με την οποία είχαμε συνεργαστεί στην παραγωγή της ταινίας *Ο Καϊξής*. Κάποια στιγμή, λοιπόν, κατά τη διάρκεια της παραγωγής του *Καϊξή*, βρεθήκαμε και οι τρεις στην Αθήνα και τότε μιλήσαμε για πρώτη φορά για το *Kalabush*, που έμελλε να είναι η αρχή, πιστεύω, μιας πολύ δημιουργικής συνεργασίας.

[...] Έχουμε ήδη ξεκινήσει να προωθούμε την ταινία σε φεστιβάλ του εξωτερικού και σύντομα θα έχουμε τα πρώτα αποτελέσματα. Σίγουρα, κάθε ταινία που δεν γίνεται αποκλειστικά για εμπορικούς λόγους, φιλοδοξεί να τύχει της μεγαλύτερης δυνατών αναγνώρισης και αποδοχής από τα μεγάλα, αλλά και μικρότερα διεθνή φεστιβάλ και κατ' επέκταση σ' ένα κοινό έξω από την πατρίδα των δημιουργών.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Μιλτιάδης Παπαστάμου μιλά για τη μουσική της ταινίας

Αυτό που πιθανότατα διαφοροποιεί τη μουσική του *Kalabush* από άλλων ταινιών είναι οι πολλές και ανομοιογενείς στυλιστικές απαιτήσεις. Είχα να γράψω όχι μόνο τη σχολιαστική μουσική αλλά και τη μουσική που ακούγεται στο περιβάλλον της δράσης των ηρώων, το σάουντρακ έπρεπε να περιλαμβάνει από capritsio για σόλο βιόλα, βαλς, βαλκανικά και αραβικά ακούσματα, μέχρι club beat, jazz τραγούδι, άριες και σκυλάδικο.

Για κάποιον που κάνει την πρώτη του μουσική ταινία, αυτό αποτελεί έναν εφιάλτη...που όμως δεν θα ήθελε να χαρίσει σε κανέναν άλλον! Το απαραίτητο σθένος μου το προμήθευσαν, ευτυχώς, η ίδια η ταινία και οι δημιουργοί της. Συνεργαστήκαμε στενά και ουσιαστικά. Τις κοινές αναγνώσεις σεναρίου και τις αλληπάλληλες συζητήσεις ακολούθησαν η παρουσία μου σε γυρίσματα και η γνωριμία μου με τους υπόλοιπους συντελεστές. Έτσι μέχρι να παραλάβω την τελική κόπια, είχα ήδη μια αρκετά σαφή ιδέα για την ταινία καθώς και τα μουσικά θέματα που επρόκειτο να χρησιμοποιήσω. Και επειδή ο χρόνος των εγγραφών προβλεπόταν λίγος, άρχισα να ηχογραφώ κομμάτια που δεν είχαν απόλυτες προδιαγραφές διάρκειας, μιας και αποτελούσαν μουσική του περιβάλλοντος της δράσης των ηρώων. Κάποια στιγμή ήρθε και η μονταρισμένη κόπια, πάνω στην οποία έγινε και η περισσότερη και πιο δημιουργική δουλειά. Για μένα ήταν μια μυστήρια, μαγική διαδικασία, πώς όλη αυτή η πολυάνθρωπη και συλλογική προσπάθεια κατέληξε στο συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Παθιάστηκα με την ταινία, όπως ίσως πρέπει να παθιάζεται κανείς με οτιδήποτε αποπνέει χιούμορ και ανθρωπιά. Κλείστηκα στο στούντιο και προσπάθησα να γράψω τη μουσική που θα ήθελα να είναι αυτή η ταινία. Κάποια στιγμή τελείωσα. Τότε κατάλαβα ότι για μήνες ολόκληρους ζούσα μέσα στην ταινία. Είτε ήταν στο μυαλό μου, είτε απλά υπαγόρευε την καθημερινότητά μου. Οι χαρακτήρες, ακόμα και οι πιο στριφνοί, είχαν γίνει φίλοι μου. Οι καταστάσεις, κομμάτια από μια άγνωστη ζωή δική μου.

Και τότε ένιωσα άβολα, που, ως θεατής, είχα κάνει "έξυπνα και καυστικά" σχόλια κατά καιρούς, για δημιουργούς και συντελεστές ταινιών. Και υποσχέθηκα στον εαυτό μου να μην το ξανακάνω. Τουλάχιστον...όχι για τον μουσικό. Ποτέ για τον μουσικό...

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Σηπτικοί

του Γιάννη Οικονομίδη (Ελλάδα, 2003)

Καλοκαίρι σ' ένα διαμέρισμα στην Αθήνα. Στο σπίτι η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη. Οι συζητήσεις για μια καινούρια δουλειά που πρόκειται να σπείρει ανεβάζουν την ένταση. Ο πατέρας είναι απόλυτος, απαιτεί να γίνει το δικό του, προσπαθεί να επιβάλλει τη γνώμη του. Η μητέρα αρχικά δε μιλά, υπομένει, παρακολουθεί, ακούει. Τα παιδιά αρνούνται να συμμετάσχουν, τους απασχολεί μόνο η δική τους ζωή, η οικογένεια μοιάζει να μην τους ενδιαφέρει στην καλύτερη περίπτωση, στη χειρότερη τους απωθεί. Κάπια στιγμή τα πράγματα θα ξεφύγουν. Η ατμόσφαιρα γίνεται εκρηκτική, οι φωνές συνοδεύονται και από βίαιες συμπεριφορές και όλοι θα εμπλακούν σ' αυτήν την κατάσταση. Ο Γιάννης Οικονομίδης με την πρώτη μεγάλη μήκους ταινία του φτάνει τις καταστάσεις στα άκρα και παρουσιάζει την ελληνική οικογένεια όπως δεν την έχουμε δει ποτέ στο σινεμά, ίσως στην πραγματική της διάσταση.

B.P.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 13:00

Μια ιδέα τραβηγμένη στα άκρα

Γιάννης Οικονομίδης, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς ξεκίνησε η δημιουργία της ταινίας;

Υπήρχε σύνοψη, υπήρχε αρχιτεκτονική του σεναρίου κατά ένα μεγάλο βαθμό. Αυτό που έλειπε ήταν αυτό το πράγμα να εμψυχωθεί τόσο από άποψη δραματουργική, όσο και από άποψη σωστής ερμηνείας. Οπότε η γέμιση του σεναρίου δημιουργήθηκε στις πρόβες, στις πολύμηνες πρόβες με τους ηθοποιούς. Η πρώτη ιδέα ήταν ότι ήθελα να κάνω μια ταινία ηθοποιών φτηνή. Τράβηξα λοιπόν αυτή την ιδέα στα άκρα και αποφάσισα να κάνω μια ταινία για μια οικογένεια μέσα σε ένα εσωτερικό χώρο.

Ένα πολύ βασικό στοιχείο της ταινίας σας είναι οι ηθοποιοί της. Πώς καταλήξατε σ' αυτούς; Απλά ήμουν πολύ τυχερός να τους συναντήσω στο δρόμο μου. Να συναντήσω αυτούς τους ευφυείς ηθοποιούς. Γιατί αν δεν υπήρχε η τύχη δε θα μιλούσε τώρα κανείς για τις ερμηνείες τους στην ταινία.

Υπήρξε ένα σωστό timing, το timing της απελπισίας που λέω εγώ. Όλα τα παιδιά ήταν σε μια αδιέξοδο, άσχημη και απελπιστική στιγμή της ζωής τους, όπως κι εγώ άλλωστε. Έπρεπε και οι ηθοποιοί και εγώ να κάνουμε κάτι, αν δεν κάναμε κάτι θα τρελαινόμασταν. Και είπαμε να κάνουμε το Σπριτόκουτο.

Οι ίδιοι οι ηθοποιοί πόσο συνέβαλαν στην τελική μορφή της ταινίας;

Πάρα πολύ, ήταν στενοί μου συνεργάτες. Παρόλο που υπήρχε ήδη το σενάριο αυτοσχεδιάζανε με τη δική μου καθοδήγηση. Ημασταν μια ομάδα, που μπορεί να υπήρχαν βέβαια εντάσεις και να ήταν πολύ καυτό το σκηνικό, αλλά εγώ ποτέ δεν ένιωσα το παραμικρό ίχνος ανυπακοής ή έλλειψης εμπιστοσύνης από την πλευρά των ηθοποιών που αυτό είναι

το πιο σημαντικό σε μια συνεργασία. Άρα συμβαλλαν τα μέγιστα όχι μόνο ως καλλιτέχνες αλλά και σαν άνθρωποι με την παρουσία τους στο σέτ.

Σκεφτήκατε ποτέ ότι από κάποιους η ταινία θα μπορούσε να θεωρηθεί προκλητική;

Κάναμε αυτό που έπρεπε να γίνει, έκανα του κεφαλιού μου. Η ταινία θα έπρεπε να είναι αυτή και είναι αυτή. Από τη ώρα που εγώ πιστεύω ότι έκανα μια καλή ταινία και έχω μεγάλη συνείδηση του τι ακριβώς έχω κάνει, για όλα τα άλλα, το ιδεολογικό-πολιτικό κομμάτι δεν το φοβόμουν καθόλου, κάθε άλλο. Έτσι κι αλλιώς η ταινία είναι πολιτική. Από τη στιγμή που επιλέγεις να κάνεις μια πολιτική ταινία δεν έχει νόημα να φοβάσαι. Υπάρχει η σύγκρουση έτσι κι αλλιώς. Από κει και πέρα είχα απλά μια περιέργεια για το πως θα αντιδράσει το κοινό, η κριτική όταν η ταινία παιχτεί στις αίθουσες.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάτος

Οι δρόμοι του ρεμπέτικου

των Τίμων Κουλμάση, Ηρώ Σιαφλάκη (Ελλάδα, 2003)

Το ντοκιμαντέρ αποτελεί μια γνωριμία με το κλίμα, την ιστορία και το κοινωνικο-πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο γεννήθηκε, άκμασε και εξελίχθηκε το ρεμπέτικο τραγούδι. Σε δεύτερο επίπεδο, η ταινία αφηγείται τα σημαντικότερα πολιτικά γεγονότα της ελληνικής ιστορίας του 20ου αιώνα-γεγονότα που βρίσκονται σε άμεση σχέση με την πορεία της ρεμπέτικης μουσικής. Περιλαμβάνει αυθεντικές μαρτυρίες και εξομολογήσεις των πρωταγωνιστών της ρεμπέτικης ιστορίας, όπως ο Τάκης Μπίνης, ο Κώστας Τσανάκος, ο Στέλιος Βαμβακάρης κ.ά. Ωστόσο, πραγματικός πρωταγωνιστής της ταινίας στέκεται το ίδιο το ρεμπέτικο τραγούδι: μέσα από μια πλειάδα ηχογραφήσεων, παλαιότερων και σύγχρονων, ακούγονται καθ' όλη τη διάρκεια της ταινίας μερικά από τα σπουδαιότερα τραγούδια του είδους -τραγούδια που σημάδεψαν μια ολόκληρη εποχή και εξακολουθούν και σήμερα να τραγουδιούνται με το ίδιο ενδιαφέρον. Το μουσικό συμπληρώνει πλούσιο αρχειακό υλικό (φωτογραφίες, κινηματογραφημένες και βιντεοσκοπημένες εμφανίσεις, παλιές συνεντεύξεις) καθώς και μια υποβλητική, σχεδόν μελαγχολική κινηματογράφηση των τοπίων και των χώρων, των «δρόμων», μέσα στους οποίους γεννήθηκε το ρεμπέτικο τραγούδι.

Γ.Π.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 11:00

Γενναιόδωρες μαρτυρίες

Τίμων Κουλμάσης και Ηρώ Σιαφλάκη, σκηνοθέτες της ταινίας

Τι είναι αυτό που η ταινία έχει να προσθέσει στα όσα ήδη γνωρίζουμε για το θέμα;

Η ταινία δεν θέλει να προσθέσει κάτι στα όσα γνωρίζουμε για το ρεμπέτικο. Υπάρχουν ήδη αξιόλογες ταινίες που μας δίνουν τις απαραίτητες πληροφορίες παρουσιάζοντας απόψεις μουσικολόγων και θεωρητικών του ρεμπέτικου. Αυτό που μας ενδιέφερε ήταν να αφήσουμε το ρεμπέτικο να παρουσιαστεί μέσα από τις μαρτυρίες των τελευταίων μουσικών που συμμετείχαν στην παραγωγή του κατά τη δημιουργική του περίοδο (πρώτο μισό του 20ου αιώνα). Και επίσης μέσα από την ίδια τη μουσική και τους στίχους που θέσαμε σε παραλληλία με τις ιστορικές εξελίξεις στην Ελλάδα την ίδια περίοδο, αλλά και τις συνθήκες της ζωής σημαντικού μέρους του πληθυσμού για το οποίο το ρεμπέτικο αποτελούσε έκφραση. Η ταινία απευθύνεται στην αίσθηση του θεατή και θέλει να επικεντρωθεί στα ίχνη της ιστορίας του ρεμπέτικου στο παρόν. Η απλότητα του ρεμπέτικου διατηρεί, στις σημαντικότερες εκφάνσεις του, μια δύναμη ικανή να φανερώσει ως σήμερα ένα μεγάλο δυναμικό ελευθερίας τόσο ως προς τη δημιουργικότητα της παραγωγής του στο χρόνο που αυτό συνέβη όσο και στην σχέση

που επιτρέπει με τους σημερινούς νέους που ασχολούνται με τη μουσική αυτή, συχνά ερασιτεχνικά. Μένει στην ταινία να καθρεφτίσει τα μηνύματα που δένουν αυτή τη μουσική με τη ζωή μας, όταν ο λόγος μας ή επιθυμία μας γίνεται τραγούδι, τότε και τώρα.

Πόσο εύκολο ήταν να προσεγγίσετε τους ανθρώπους που καταθέτουν στην ταινία τις μαρτυρίες τους;

Ο τρόπος που επιλέξαμε να ασχοληθούμε με το ρεμπέτικο προμοδοτεί σε μεγάλο βαθμό τη προσφυγή μας στην προφορική ιστορία και επίστη στην επαφή μας με μουσικούς που ασχολούνται με το ρεμπέτικο σήμερα. Οι μουσικοί που συναντήσαμε ήταν αρχικά αυτοί που συμμετείχαν στην ιστορία του, ο Μ. Γεννίτσας, ο Τ. Μπίνης και ο Κ. Τσανάκος. Έπειτα ο Σ. Βαμβακάρης, φύλακας και ανανεωτής της μουσικής του πατέρα του, Μάρκου. Και τελικά ερασιτέχνες που σήμερα στις ταβέρνες της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και του Βόλου εκτός σκηνής, αναμειγμένοι με το συμμετέχον κοινό, εμπνέονται από το ρεμπέτικο και πετυχαίνουν μια παρόμοια αμεσότητα, σεβόμενοι, όχι τις αυθεντικές εκτελέσεις των τραγουδιστών, το κλίμα τους. Όλοι στάθηκαν πραγματικά γενναιόδωροι μαζί μας.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Τοποθεσία: Αθήνα. Χρόνος: Σήμερα. Έντεκα άνθρωποι εργάζονται, ερωτεύονται, απογοητεύονται, κλαίνε, υπομένουν, επιμένουν, αναπνέουν, ζουν. Όλοι τους έχουν προβλήματα. Για το δικό του λόγο ο καθένας βρίσκεται σε μια οριακή στιγμή της ζωής του. Όλοι νιώθουν ότι το βάρος που κουβαλούν θα τους τσακίσει, νιώθουν ότι σπκώνουν μόνοι τους όλο το βάρος του κόσμου. Μοναξιά. Αυτή είναι η λέξη που μοιάζει τελικά να τους βασανίζει περισσότερο απ' όλα. Πόσο μόνοι τους είναι όμως στην πραγματικότητα; Ο Θάνος Αναστόπουλος στην πρώτη του μεγάλη μήκους ταινία του μιλά για μια πραγματικότητα τόσο γνωστή σε όλους, τόσο οικεία, μιας και τη ζούμε καθημερινά. Οι ηθοποιοί του είναι οι άνθρωποι που τον βοηθούν να εκφράσει τις ανησυχίες του, σπκώνοντας για χάρη του όλο το βάρος του κόσμου...

**Μια ιστορία χιλίων
κιλών ανάλαφρη
σαν αεράκι...**

B.P.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 22:30

Παίζοντας με τα κινηματογραφικά είδη

Θάνος Αναστόπουλος, σκηνοθέτης της ταινίας

Υπάρχουν στιγμές που η ταινία είναι αστεία, άλλες βαθιά δραματική. Η εναλλαγή ανάμεσα στο δραματικό και το κωμικό, το τρυφερό και το βίαιο, το ποιητικό και το κοινότοπο υπήρξε συστατικό στοιχείο της δημιουργίας της ταινίας. Σκοπός ήταν να φωτιστούν πρισματικά διαφορετικές όψεις της καθημερινότητας. Η ίδια αντιμετώπιση αφορά και στο ύφος της ταινίας, που παίζει με τα διάφορα κινηματογραφικά είδη, προσπαθώντας μέσα από αυτή την παράδοση γειννίαση να διηγηθεί ένα παραμύθι της ύπαρξης. Η εναλλαγή των υφών δεν υπήρξε δύσκολη, γιατί αποτελεί την ματιά μου στον κόσμο. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει μια όψη για τα πράγματα ούτε μια απόλυτη αλήθεια. Αυτό που προσπάθησα είναι να είμαι συνέχεια έτοιμος και περιέργος για την έκπληξη που θα μπορούσε να προκύψει.

**Η ιστορία είναι ιδωμένη με μια
αφαιρετική ματιά.**

Είναι πολύ σημαντικό για μένα να διηγούμαι πράγματα που συμβαίνουν γύρω μου, στην κοινωνία και τον κόσμο που ζω. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέ-

πει να αναπαράγονται με μια διάθεση καταγραφής. Η τέχνη δεν πρέπει να δείχνει, πρέπει να υπονοεί και να συγκινεί. Η τέχνη μεταμορφώνει. Η δημιουργία μιας μεταφοράς είναι ο καλύτερος τρόπος που βρήκα για να περιγράψω τον κόσμο που ζω.

**Οι ηθοποιοί σας πόσο συνέβαλαν
στο τελικό αποτέλεσμα της
ταινίας;**

Διηγήθηκα σε κάθε ηθοποιό τον ρόλο του. Κανένας ηθοποιός δεν είχε όλο το σενάριο. Δεν έκανα πρόβες πριν από τα γυρίσματα. Οι συναντήσεις των ηθοποιών κατά την διάρκεια των γυρισμάτων προκαλούσαν εκπλήξεις που εκμεταλλευτήκαμε ή απορρίψαμε. Σίγουρο είναι πάντως ότι μεταξύ τους αναπτύχθηκε μια περιέργεια για το τι θα συμβεί που έδωσε στην ερμηνεία τους μια αληθοφάνεια, θα τολμούσα να πω την αίσθηση ότι παρακολουθούμε ένα ντοκυμαντέρ. Τους είμαι ευγνώμων για την εμπιστοσύνη τους, χωρίς αυτούς αυτή η ταινία δεν θα είχε ποτέ αυτή την αίσθηση ούτε αυτή την μορφή.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

**Ο Στάθης Ιωάννου μιλά για τη
μουσική της ταινίας**

Εχω κάνει μουσική για μικρού μήκους ταινίες, για το θέατρο, για χορό, όμως αυτή είναι η πρώτη μου εμπλοκή σε ταινία μεγάλου μήκους. Η διαδικασία και η διεργασία δεν είναι ιδιαίτερα διαφορετικές, αυτό που αλλάζει βέβαια είναι ο όγκος της δουλειάς. Στη συγκεκριμένη παραγωγή είχα τη χαρά να συμμετέχω σε ένα έργο που η δημιουργική του εξέλιξη είχε να κάνει περισσότερο με την αλληλεπίδραση των συντελεστών και όχι τόσο με κάτι προκατασκευασμένο. Σα να είναι κάτι το ζωντανό που έχει πάρει πνοή από το όραμα του ενός και θρέφεται από την ανάγκη των συνδημιουργών. Αυτό οφείλεται κυρίως στο Θάνο Αναστόπουλο και όπως του έλεγα τις προάλλες το μεγάλο μου κέρδος από αυτή τη συμμετοχή είναι η επαφή με ανθρώπους που επικοινωνώ χωρίς πολλά λόγια και που όταν πέσουν οι τίτλοι τέλους και η συγκεκριμένη ταινία θα είναι πια παρελθόν, αυτό που θα μένει θα είναι η χαρά της γνωριμίας και η προσμονή των όσων έπονται.

**Η Ευανδία Ρεμπούτσικα μιλά
για τη μουσική της ταινίας**

Με τον Τάσο Μπουλμέτη είμαστε οικογενειακοί φίλοι, γνωρίζαμε έτσι από την γεννησή της την ιδέα του σεναρίου της *Πολίτικης Κουζίνας*. Όταν το έγραψε μου το έδωσε να το διαβάσω και με την πρώτη ανάγνωση έγραψα τρία μουσικά θέματα χωρίς καν να έχουμε μπει στην διαδικασία της συνεργασίας, χωρίς καν να έχουν γίνει γυρίσματα... Όταν ξεκίνησαν τα γυρίσματα και η συνεργασία μας είδα κάποια αμοντάριστα πλάνα και κάπως έτσι έγραψα και τα υπόλοιπα θέματα της ταινίας.

Η όλη διαδικασία ήταν μια αποκάλυψη για μένα. Μπορεί να γνώριζα τον Τάσο, να ήξερα ότι το σενάριο της ταινίας ήταν ένα κομμάτι της ζωής του αλλά όσο η ταινία προχωρούσε τόσο και έβλεπα περισσότερα χρώματα, τόσο ανακάλυπτα περισσότερες μυρωδιές...

Είχα πάει στην Κωνσταντινούπολη μαζί με τον Τάσο, περπάτησα στις γειτονιές, είδα το σχολείο που πήγαινε ο Τάσος, τα μέρη που μεγάλωσε. Μου αρέσει να ταξιδεύω σε μέρη που υπάρχει ελληνισμός, όπως μου αρέσει και η μελωδικότητα του τοπίου στην Ανατολή.

Στη μουσική που έγραψα έβαλα μνήμες, μυρωδιές και συναισθήματα. Δουλεύω αυθόρμητα και έχοντας πάντα οδηγό το ένστικτό μου. Αυτό το ένστικτο με οδήγησε στη Νατάσα Θεοδωρίδου και στην Ντιλέκ Κότες, τις δύο φωνές που εμπιστευτήκαμε τα δύο τραγούδια του soundtrack. Εδώ να τονίσω την μεγάλη συμβολή των μουσικών που συνεργάστηκα, τον Σωκράτη Σινόπουλο (πολιτική λύρα), τον Χρήστο Τσιαμούλη (νέι & ούτι), τον Πάνο Δημητρακόπουλο (κανονάκι), τον Πέτρο Κούρτη και τον Βαγγέλη Καρύπη (κρουστά), τον Γιώργο Κοντογιάννη (μπουζούκι & κιθάρα), τον Χρήστο Τερζή (κλασική κιθάρα) και τον Τάσο Ζώη (κοντραμπάσο). Όπως και τους εξαιρετικούς μουσικούς της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ραδιοφώνου της Σόφιας.

Συνεντεύξεις: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

του Τάσου Μπουλμέτη (Ελλάδα, 2003)

Ο Φάνης είναι ένας επιτυχημένος μεσήλικας καθηγητής αστροφυσικής. Γεννημένος στην Κωνσταντινούπολη τη δεκαετία του 50, γνώρισε από κοντά ως παιδί τις συνθήκες και την καθημερινότητα των ελλήνων της Πόλης. Και, βέβαια, πάνω απ' όλα, γνώρισε, την κουζίνα τους, αυτό το γοητευτικό μίγμα ελληνικών και ανατολίτικων γεύσεων, που συμπυκνώνει μια ολόκληρη κουλτούρα και εποχή. Έχοντας αναγκαστεί, όπως και τόσο άλλοι, να εγκαταλείψει την Κωνσταντινούπολη στις αρχές της δεκαετίας του '60 λόγω της αυξημένης έντασης ανάμεσα στις κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Τουρκίας, ο Φάνης και η οικογένειά του έρχονται στην Ελλάδα και προσπαθούν να ξαναχτίσουν τη ζωή τους. Σήμερα, σαράντα χρόνια μετά, η περπατημένη επίσκεψή στην Αθήνα του παππού του, που τόσο τον επηρέασε ως παιδί, αποτελεί την αφορμή για μια ανασκόπηση της μνήμης, μια αναδρομή στην ιστορία, που λειτουργεί σε τρία παράλληλα επίπεδα: την προσωπική ιστορία του ήρωα και της οικογένειάς του, την ιστορία των ελλήνων προσφύγων της Κωνσταντινούπολης και τα πολιτικά γεγονότα που σημάδεψαν τις σχέσεις Ελλάδας και Τουρκίας στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα.

Γ.Π.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 18:00

Κωνσταντινουπολίτικα...

Ιεροκλής Μικηλίδης, ηθοποιός

Είχατε ποτέ κάποια επαφή με Έλληνες της Κωνσταντινούπολης;

Το ζήτημα σε μια ταινία μυθοπλασίας, όπως αυτή, δεν είναι να έχουμε ακριβή, αληθοφανή αναπαράσταση, γιατί δεν κάναμε ντοκιμαντέρ. Σαφώς είχα επαφή λόγω του ότι μεγάλωσα στη βόρεια Ελλάδα. Σκεφτείτε ότι μεγάλωσα σε μια οικογένεια που οι παππούδες μου ήταν πρόσφυγες. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι η ατμόσφαιρα της ταινίας υπήρχε και μέσα στο δικό μου σπίτι. Η καθημερινή κουλτούρα και οι σχέσεις αυτών των ανθρώπων ήταν αρκετά κοντά σ' αυτό που ήταν όλοι οι Έλληνες της Μ. Ασίας. Θυμάμαι έναν παππού κωνσταντινουπολίτη που είχα συναντήσει σε μια γειτονιά της Θεσσαλονίκης, ο οποίος έφτιαχνε καταπληκτικές τσάντες και μου άρεσε πολύ να μιλάω μαζί του, γιατί είχε αυτήν την ιδιότητα προφορά των κωνσταντινουπολιτών-που μοιάζει και με της Θεσσαλονίκης. Πάντως, αυτό που φροντίσαμε εμείς στην ταινία, όσον αφορά στην εκφορά του λόγου, είναι να μπορεί να αποδο-

θεί πιο εύκολα αυτό που θυμάται ο Έλληνας θεατής που είχε επαφή μαζί τους και όχι να είναι απολύτως ρεαλιστικό, διότι δεν θα έπαιθε κανέναν-πολλές φορές είναι πολύ ακραίος ο τρόπος ομιλίας των κωνσταντινουπολιτών.

**Σε ποια συστατικά της
ταινίας πιστεύετε ότι οφείλεται η μεγάλη εισπρακτική της
επιτυχία;**

Απ' όλους τους συντελεστές της ταινίας, ήμουν ο πιο αισιόδοξος και, ακόμη κι εγώ, έχω διαψευστεί, διότι πήγε καλύτερα κι απ' αυτό που περίμενα! Νομίζω ότι η ταινία έχει δύο πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία: το πρώτο είναι ότι μιλάει για ένα θέμα ταμπού, το οποίο αποσιωπούμε, και το δεύτερο είναι ότι έχουμε μια άσχημη δουλειά-ένα υπέροχο σενάριο, με πολύ χιούμορ και τρυφερότητα, αληθοφάνεστατο και πειστικό κι ένα υψηλής ποιότητας αποτέλεσμα σε ό,τι αφορά όλη την πραγμάτωση της ταινίας. Ο κόσμος βγαίνει λυτρωμένος από την ταινία.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Τάσος Μπουλμέτης, σκηνοθέτης

[...] Το σενάριο γράφεται από το 1994. Οι Τούρκοι είναι ένας λαός που επηρεάζεται πολύ από τα ΜΜΕ της χώρας με αποτέλεσμα σε περιόδους έντασης να υπάρχει εχθρότητα και καχυποψία. Όταν έγινε η σύλληψη του Οτσαλάν είχα την αίσθηση πως η ταινία δεν θα γίνει ποτέ. Όσον αφορά τις ισορροπίες, ποτέ δεν ήταν στις προθέσεις μου να κρατήσω για τεχνικούς λόγους ισορροπίες. Αυτό που ειπώθηκε για «ισορροπίες» ήταν συνειδητή επιλογή, μια ηθική και ιδεολογική στάση απέναντι στα πράγματα και όχι επιθυμία να μην ενοχλήσουμε τους γείτονες.

ΣΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΜΙΛΆΜΕ ΜΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Την τελευταία τριετία 21 ελληνικές ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους κέρδισαν διεθνή βραβεία, 15 εξασφάλισαν διεθνή διανομή στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία και πάνω από 100 αγοράστηκαν από μεγάλα τηλεοπτικά δίκτυα. Το «κέντρο» προωθεί τον ελληνικό κινηματογράφο σε όλες τις μεγάλες διεθνείς διοργανώσεις.

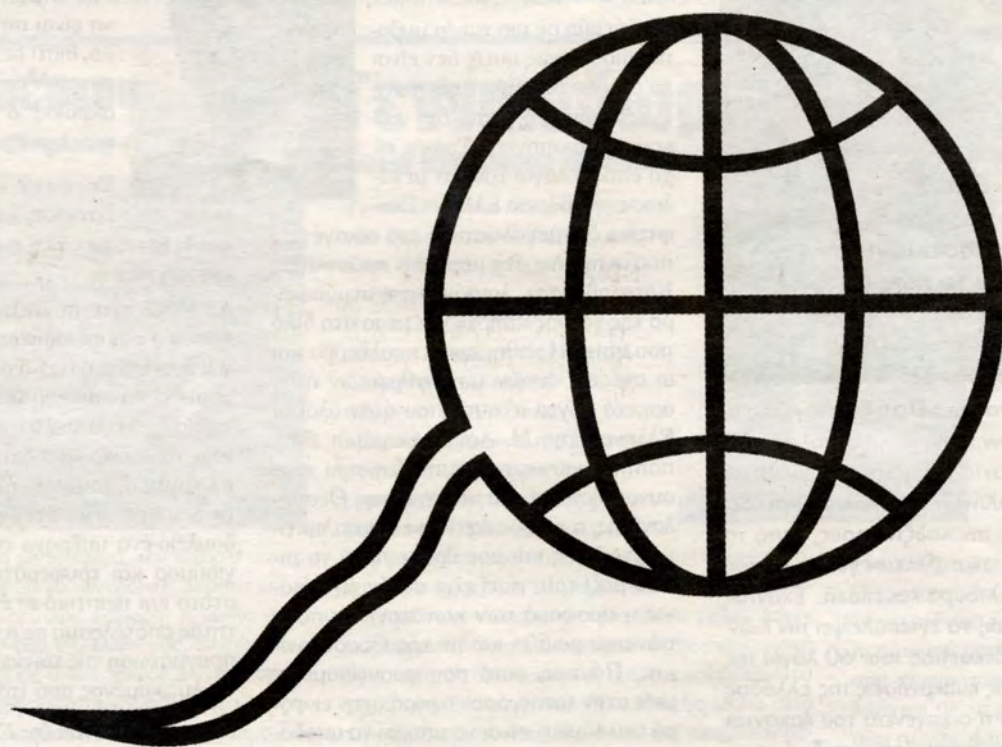
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

“Είμαι ένας κριτικός κινηματογράφου ο οποίος όταν έκλεισε το περιοδικό που εργαζόμουν έμενα άνεργος και τότε άρχισα να γράφω σενάρια και να σκηνοθετώ ταινίες για να ζήσω.”

Dareshan Omirbaev

Μεα culpa. Η συνέντευξη με τον Dareshan Omirbaev έχει μόλις τελειώσει και, ως συνήθως, μια ερώτηση που ξεχάστηκε έρχεται ξαφνικά στην επιφάνεια. Ο Dareshan Omirbaev δεν ρωτήθηκε για τον Οτάρ Ιοσελιάνι: όντας παλιός κριτικός κινηματογράφου, σίγουρα θα είχε ενδιαφέρον η άποψη του Όμως καθώς το κασετόφωνο έχει κλείσει και ο Omirbaev συζητά με τον Δημήτρη και την Αλιόνα για το τι θα κάνει, κάθε διακοπή θα ήταν αγένεια. Γρήγορα ωστόσο θα γίνει φανερό η άποψη του για τον μεγάλο γεωργιανό συνάδελφο του. Ο Dareshan Omirbaev, όπως κάθε φανατικός σινεφίλ θεατής του φεστιβάλ, έχει τσεκάρει στο πρόγραμμα όλες τις ταινίες του αφιερώματος στον Οτάρ Ιοσελιάνι και ζητά λεπτομέρειες για το πώς θα πάει στους κινηματογράφους. Λίγο αργότερα θα τρέξει να προλάβει την προβολή της ταινίας Μικρό μοναστήρι στην Τοσκάνη στο Παύλος Ζάννας...

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΙΝΕΜΑ

Ο πατέρας μου ήταν μαθηματικός και γι' αυτό ακολούθησα στην αρχή τον δρόμο του πατέρα μου και σπούδασα μαθηματικά. Όμως αργότερα ανακάλυψα τον κινηματογράφο, ο οποίος μ' άρεσε περισσότερο. Δεν είμαι μαθηματικός ακριβώς αλλά προγραμματιστής (σ.τ.σ. οι σπουδές που έχει κάνει έχουν σχέση με τα εφαρμοσμένα μαθηματικά). Η πρώτη μου ιδιότητα είναι προγραμματιστής, η δεύτερη κριτικός κινηματογράφου και η τρίτη σκηνοθέτης. Θεωρώ ότι μπορεί να υπάρχει κάτι κοινό ανάμεσα στα μαθηματικά που έχω σπουδάσει και στο σινεμά που κάνω. Τα μαθηματικά είναι η επιστήμη που έχει μια καθαρότητα στους συλλογισμούς της. Γυρίζοντας ταινίες αυτό που στοχεύω είναι να υπάρχει σ' αυτές μια καθαρότητα, ένας καθαρός ρυθμός. Αυτή νομίζω ότι είναι η επιρροή που έχω από τα μαθηματικά.

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ & ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΕΣ

Οι ιστορίες των ταινιών μου Καλοκαιρινή ζεστή, Καϊράτ και Καρδιογράφημα είναι αυτο-

βιογραφικές και απεικονίζουν τα παιδικά μου χρόνια και τη ζωή μου σαν νέος. Βέβαια κάποια γεγονότα που παρουσιάζονται στις ταινίες αυτές συνιστούν αυτοβιογραφικές καταγραφές των συναισθημάτων της παιδικής ηλικίας και της νεανικής ζωής. Άλλες μου ταινίες όπως το Killer (σ.τ.σ η ταινία δεν προβάλλεται στο φεστιβάλ) δεν είναι. Το Killer αναφέρεται στην κατάσταση στο Καζακστάν δέκα χρόνια πριν. Το σενάριο αυτής της ταινίας είχε βασιστεί σ' ένα δημοσίευμα μιας εφημερίδας που παρουσίαζε όλη αυτήν την ιστορία της ταινίας. Δεν έκανα μεγάλη έρευνα για να διασταυρώσω τα στοιχεία, όμως η ιστορία είναι πραγματική. Φυσικά και σ' αυτή την ταινία μου όπως και στις άλλες κάποια στοιχεία της πραγματικότητας μεγαλοποιούνται, υπερτονίζονται. Για να δημιουργήσω τις ταινίες μου, ξεκινώ πάντοτε από το θεμέλιο λίθο, που είναι πάντα η πραγματικότητα (όπως την βλέπω γύρω μου ή όπως τη ζω, τη βιώνω).

Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Μια ταινία δημιουργείται στο στάδιο της συγγραφής του σεναρίου, αλλά κυρίως στο στάδιο της σύλληψης της κεντρικής ιδέας, όταν σκέφτεσαι ακόμα την ταινία. Αν αυτό τα ο στάδιο της σύλληψης, του στοχασμού και της συγγραφής του σεναρίου δεν λειτουργήσει σωστά, αν σ' εκείνη τη φάση δεν δημιουργήσεις σωστά, τότε όλα τα υπόλοιπα στάδια στη δημιουργία μιας ταινίας –γυρίσματα, μοντάζ κ.λπ.- δεν εξελίσσονται σωστά.

ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Οι ηθοποιοί στις ταινίες μου είναι ερασιτέχνες, τούς βρίσκω στο δρόμο. Εξάλλου δεν υπάρχουν επαγγελματίες ηθοποιοί παιδιά (όπως αυτά που παίζουν στο Καλοκαιρινή ζεστή, και το Καρδιογράφημα). Όταν επιλέγω ένα ηθοποιό προσέχω ο ηθοποιός να βρίσκεται κοντά, να μοιάζει συναισθηματικά με τον χαρακτήρα που πρόκειται να υποδυθεί. Στην τελευταία μου ταινία (σ.τ.σ δεν προβάλλεται στο φεστιβάλ) ο κεντρικός χαρακτήρας είναι ένας σκηνοθέτης: για τον ρόλο διάλεξα τον Djamshe Ustmonov, τον σκηνοθέτη της ταινίας Άγγελος στα δεξιά που προβάλλεται στο φεστιβάλ).

Πάντα έχω στις ταινίες μου ερασιτέχνες ηθοποιούς. Επαγγελματίες ηθοποιοί δεν υπάρχουν στο κινηματογράφο. Επαγγελματίες ηθοποιοί υπάρχουν μόνο στο θέατρο. Η

Marilynn Monroe υπήρξε νομίζετε επαγγελματίας ηθοποιός; Επαγγελματίας ηθοποιός στον κινηματογράφο σημαίνει να παρουσιάσεις, να υποδυθεί τον εαυτό σου. Να είσαι αυτός που είσαι. Αυτό φαίνεται από το βλέμμα σου, από την συνολική σου παρουσία, από τον συναισθηματικό σου κόσμο.

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Είμαι ένας κριτικός κινηματογράφος ο οποίος όταν έκλεισε το περιοδικό που εργαζόμουν έμενα άνεργος και τότε άρχισα να γράφω σενάρια και να σκηνοθετώ ταινίες για να ζήσω. Για μένα ο κινηματογράφος είναι ένας τρόπος να βιοπορίζομαι και επιβιώνω συναισθηματικά.

ΕΠΙΡΡΟΕΣ

Έχω σπουδάσει στην VGIK (σ.τ.σ μια από τις καλύτερες κινηματογραφικές σχολές του κόσμου). Εκεί βλέπαμε ταινίες όχι μόνο από τη Σοβιετική Ένωση αλλά απ' όλο τον κόσμο. Δεν μπορώ εγώ να μιλήσω για τί μ' έχει επηρεάσει. Ποιοι είναι οι σκηνοθέτες και οι ταινίες που μ' έχουν επηρεάσει; αυτά μπορεί να τα δει μόνο ο κριτικός κινηματογράφου ή ο απλός θεατής που βλέπει τις ταινίες μου. Αυτοί μπορούν να αντιληφθούν αν έχω επηρεαστεί από το σινεμά της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Εγώ είμαι μέσα στις ταινίες. Αναγνωρίζω ότι έχω επηρεαστεί από το σινεμά του Robert Bresson: Ότι αγαπάμε ή ότι αγαπήσαμε μας επηρεάζει πάντα. Όταν ήμουν κριτικός κινηματογράφου εκτιμούσα ιδιαίτερα το σινεμά του, μ' αρέσουν όλοι οι μεγάλοι δημιουργοί του σινεμά σπούδασα κινηματογραφική κριτική και θεωρία και γι' αυτό δυσκολεύομαι να ξεχωρίσω κάποιον γνωστό.

ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΠΑΣ;

Το ενοποιητικό στοιχείο του προγράμματος «Τα Αστέρια της Στέπας» είναι ότι όλες οι ταινίες προέρχονται από μια ενιαία γεωγραφική περιοχή. Όμως η στέπα δεν υπάρχει σ' όλες τις χώρες: το Τατζικιστάν και Κιργισία δεν έχουν στέπα. Θα μπορούσε το όνομα του αφιερώματος να ήταν Αστέρια της Ανατολής θα ήταν πιο ακριβής ονομασία.

(Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας. Μετάφραση: Αλιόνα Σαμοϊλένκο).

ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ OTAR IOSSELIANI

Παλιά γεωργιανά τραγούδια
Dzveli kartuli simgera

(Γεωργία, 1968)

Μάρτυρας της αρχαίας μουσικής κουλτούρας της Γεωργίας που υποχρεώθηκε να έρθει αντιμέτωπη με τις τάσεις της σύγχρονης σοβιετικής μουσικής, η ταινία αυτή είναι ένα ανεκτίμητο ντοκουμέντο που θα συμβάλει στην επιβίωση αυτής της πνευματικής κληρονομιάς.

Γράμμα ενός σκηνοθέτη. Επτά κομμάτια για ασπρόμαυρο κινηματογράφο / Lettre d'un cinéaste. Sept pieces pour cinema noir et blanc
(Γαλλία, 1982)

Ο Ιοσελιάνι κινηματογραφεί το Παρίσι: τον κόσμο που κάθεται έξω και τρώει, τα υπαίθρια café, τους ανθρώπους αλλά και τους σκύλους. Παράλληλα καταγράφει τους ήχους της πόλης, που ενώ συνήθως είναι ενοχλητικοί και μάλλον εμποδίζουν το γύρισμα μιας ταινίας, εδώ ακούγονται ωραίοι και ζωντανοί...

Καλοκαίρι στη χώρα των Βάσκων / Euskadi été

(Γαλλία, 1983)

Μια καταγραφή της χώρας των Βάσκων και των κατοίκων της, μακριά από τα πολιτικά προβλήματα και πιο κοντά σε μια ερμηνεία της τέχνης και της ζωής τους, όπου γίνεται σαφές η βαθύτατη πολιτισμική αυτονομία της περιοχής αυτής.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 13:30

Χυτήριο / Tudji

(Γεωργία, 1964)

Η δουλειά στο εργοστάσιο μεταλλουργίας της πόλης Ρουστάβι της Γεωργίας είναι εντατική και σκληρή. Οι εργάτες, στο διάλειμμα, μαγειρεύουν πάνω σε μια σιδερένια πλάκα που την κρατάνε συνεχώς πυρακτωμένη. Την ώρα αυτή, δεν σκέφτονται τους ήρωες της εργατικής τάξης που κατονομάζει η κυβέρνηση και ξεχνούν τις συνθήκες της δουλειάς τους.

Παστοράλε / Pastoral

(Γεωργία, 1976)

Ένα συγκρότημα μουσικών μετακομίζει από την πόλη στην εξοχή. Εκεί, αναζητώντας μια χαμένη γαλήνη, οι νεαροί άντρες αφοσιώνονται στη μουσική εξάσκηση. Ο κόσμος της πόλης κι ο κόσμος της επαρχίας εμπλέκονται αμέσως σε μια σχέση, με φόντο τη ζωή στο κολχόζ. Η συνάντηση, το ξελόγισμα κι ο χωρισμός είναι οι τρεις στιγμές που ξεχωρίζουν σ' αυτή την ιστορία.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 15:00

Οι ευνοούμενοι του φεγγαριού / Les favoris de la lune
(Γαλλία, 1984)

Στο εργαστήριο ενός κεραμοποιού κατασκευάζεται και διακοσμείται ένα σκεύος από πορσελάνινα πιάτα. Στο στούντιό του, ένας ζωγράφος φτιάχνει έναν πίνακα μιας ξαπλωμένης γυναίκας. Έτσι ξεκινά η ιστορία των αντικειμένων μέσα από τις διάφορες εποχές.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 18:00

Kitchenbar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Το επίσημο
εστιατόριο του
44° Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ραζί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ραζάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Τσιμισκή

Μητροπόλεως

Εθν. Αντιστ.

Τσόπελα

Κ.Θ.Β.Ε.

44° ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ARROW/GRAPES

Φιτίλι / Gori vatra

του Pjer Zalica (Βοσνία-Ερζεγοβίνη/Αυστρία/Τουρκία/Γαλλία, 2003)

Η Τεσαί είναι μια μικρή πόλη της Βοσνίας που βρίσκεται στα σύνορα με την Σερβία. Δύο χρόνια μετά το τέλος των αιματηρών συγκρούσεων και οι προσπάθειες για ανασυγκρότηση μοιάζουν να έχουν βαλτώσει. Διαφθορά, λαθρεμπόριο και πορνεία είναι οι μάστιγες της νέας εποχής. Ενώ την ίδια στιγμή οι επιπτώσεις του πρόσφατου πολέμου είναι ανεξίτηλες: η μισαλλοδοξία και ο εθνικισμός καθορίζουν ακόμα την καθημερινότητα. Σημειώνοντας πρόσωπα σ' αυτή την μικρή πόλη είναι ο διεφθαρμένος αρχηγός της τοπικής αστυνομίας Mugdim και ο αρχηγός της τοπικής μαφίας Velija. Στον αντίποδα των δύο υπάρχουν οι κάτοικοι της πόλης: ο πρώην αρχηγός της αστυνομίας Zaim, βυθισμένος στη θλίψη για τον χαμό του γιου του, και ο γιος του Faruk που είναι πυροσβέστης. Ένα σημαντικό γεγονός θα αναστατώσει την ζωή και τις ισορροπίες της μικρής πόλης: αναγγέλλεται η άφιξη στην περιοχή του προέδρου Clinton. Οι προετοιμασίες για την υποδοχή του "πλανητάρχη" δημιουργούν δυναμικές στην αφήγηση και δίνουν την ευκαιρία για κωμικά επεισόδια. Οι μαθητές του σχολείου που πρέπει να μάθουν το τραγούδι House of the Rising Sun για να το τραγουδήσουν στον πρόεδρο· το τοπικό πορνείο που πρέπει να μεταμορφωθεί σε πολιτιστικό κέντρο, η πλαστική εικόνα ειρηνικής συνύπαρξης που πρέπει να παρουσιάσουν προς τον έξω κόσμο. Όμως ο πόνος και η οργή, η άφατη θλίψη και το αβάσταχτο πένθος υπονομεύουν τα όποια κωμικά επεισόδια καθώς η πραγματικότητα με τα μικρά ή μεγάλα δράματα της είναι πάντα παρούσα. Ο σκηνοθέτης συνεχίζοντας την παράδοση μαύρης κωμωδίας από την πρώην Γιουγκοσλαβία εστιάζει στα μικρά ανθρώπινα δράματα, στις τραυματισμένες από τον πόλεμο και τις συνέπειες του στις ανθρώπινες σχέσεις. Η ειρωνεία, ο σαρκασμός και το χιούμορ διαπλέκονται με την τραγωδία προκαλώντας μια γλυκόπικρη αίσθηση. Σ' αυτή την ταινία η πίστη για ένα καλύτερο αύριο συνιστά μια κινητήρια δύναμη. Είναι η πρώτη ταινία του σκηνοθέτη και βραβεύθηκε στο φεστιβάλ Λοκάρνο (2003) με την Αργυρή Λεοπάρδαλη. Ο Pjer Zalica έχει ασχοληθεί με το ντοκιμαντέρ και υπήρξε συν-σκηνογράφος του Τέλειος κύκλος του Ademir Kenovic (προβλήθηκε σε παλαιότερο φεστιβάλ).

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:30

Επικεντρώνοντας την προσοχή του στους κατοίκους μιας μικρής πόλης της Βοσνίας ο σκηνοθέτης κάνει μια μαύρη κωμωδία για τους απόηχους των πολέμων που εξακολουθούν να αντηχούν.

Casting

του Goran Radovanovic (Γερμανία/Σερβία/Μοντενέγκρο, 2003)

Εν μέσω της σφοδρής κοινωνικής κρίσης που μαίνεται ένα τηλεοπτικό συνεργείο στο Βελιγράδι κάνει κάστινγκ: μια σειρά νέες γυναίκες παρουσιάζονται μπροστά στην κάμερα επιδεικνύοντας τα προσόντα τους. Θέλουν να πρωταγωνιστήσουν σ' ένα διαφημιστικό για μια μάρκα ευρωπαϊκών εσωρούχων. Όλες νέες και όμορφες θα μιλήσουν στον φακό για τα όνειρά τους και αργότερα ο σκηνοθέτης θα τις ακολουθήσει έξω από το στούντιο. Εκεί η κοινωνική πραγματικότητα είναι αμείλικτη: μαθήτριες, άνεργες κομμώτριες, επίδοξα μοντέλα, πρόσφυγες του εμφυλίου πολέμου, κοπέλες με σοβαρά προβλήματα υγείας. Συνεχίζοντας τη διαδρομή του παρουσιάζει πόρνες που κάνουν πεζοδρόμιο, στριπτιζέζ, μοντέλα σε πορνοπεριοδικά, προαγωγούς και εκδότες πορνοπεριοδικών, νεαρές κοπέλες που τις απήγαγαν για να δουλέψουν πόρνες στο Κόσοβο: καρτογραφείται έτσι μια σκοτεινή περιοχή στο εσωτερικό της Σερβικής κοινωνίας. Ο σκηνοθέτης θα επαναλάβει το κάστινγκ τώρα για άνδρες (και αργότερα για παιδιά) ενώ θα διανθίσει τις "προκλητικές" εικόνες του με σκηνές από τις διαδελιώσεις για την πτώση του Μιλόσεβιτς ή τις εργατικές αναταραχές.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 18:00

Goran Radovanovic, σκηνοθέτης της ταινίας

[...] Οργάνωσα ένα κάστινγκ για αρχή. Κατόπιν αντιλήφθηκα ότι είχα κινηματογραφήσει τον μικροκόσμο της Σερβίας κοινωνίας. Η πρόθεσή μου ήταν να κάνω ένα ντοκιμαντέρ για την κοινωνική και πολιτική μετάβαση της κοινωνίας, της οποίας είμαι μέλος, με τον τρόπο ενός σκηνοθέτη ταινίας μεγάλου μήκους. Έτσι άρχισαν να στήνω καταστάσεις, άρχισα να λέω ψέματα... Όμως κανένας δεν το πρόσεξε αυτό. Κανένας απ' όλους όσους συμμετείχαν στο ντοκιμαντέρ δεν παρατήρησε ότι καθώς εγώ σκηνοθετούσα "έχτιζα" παράλληλα και την μεγάλη μου ψευδαισθήση. Γιατί; Απλώς επειδή το σκηνικό μου ήταν το ίδιο όπως η πραγματικότητα...

(Δήλωση στις σημειώσεις για την παραγωγή και στην εφημερίδα του φεστιβάλ του Λοκάρνο (2003))

Ένα παράξενο ντοκιμαντέρ (;) για τις κρυφές ελπίδες και τους ερωτικούς πόθους μιας κοινωνίας είναι αυτή η ταινία από την Γιουγκοσλαβία.

Pjer Zalica: Μετά τον πόλεμο

[...] Κατά την διάρκεια του πολέμου γύριζα ταινίες σχετικές με τον πόλεμο. Έκανα περίπου δέκα ταινίες και μερικές απ' αυτές θεωρήθηκαν πολύ καλές. Εκείνη την περίοδο δέχθηκα επαίνους, βραβεία εκ των οποίων κάποια πολύ σημαντικά. Τότε υπήρχε μια συζήτηση για το θάρρος, το μεγαλείο και το πόσο σημαντικό ήταν αυτό που κάναμε... και απλώς αισθανόμουν άσχημα γιατί έπρεπε να κάνω ταινίες για κάτι τόσο τρομερό όσο ο πόλεμος που μας περιτριγύριζε. Μας έπνιγε και θα έπρεπε να αναπνεύσω. Είχα βαρεθεί τον θάνατο, το αίμα, την ενοχή και σκέφθηκα: δεν αντέχω να περιμένω να έρθει η ειρήνη για να κάνω ταινίες για την ειρήνη.

[...] Και μετά ήρθε η ειρήνη και γύρισα μια ταινία για την ειρήνη και αντιλήφθηκα αυτό: δυστυχώς η ειρήνη μπορεί να 'ναι χειρότερη από τον πόλεμο... Ευτυχώς η παλιά αλήθεια επιβεβαιώθηκε ακόμα μια φορά: ότι η ανεξήγητη δύναμη και το μεγαλείο του ανθρώπινου πνεύματος, το κουράγιο για να γελάς όταν όλα γύρω μας καταστρέφονται, δεν πεθαίνει τόσο εύκολα και ήταν αυτό που μας βοήθησε να επιβιώσουμε από τον τρόπο της ειρήνης που μας που ενέσκηψε. Και επίσης η πίστη στην ζωή μέσα από μια κωμικό-τραγική αισιοδοξία.

[...] Η ιδέα μου ήταν να κάνω μια μεταπολεμική ταινία χωρίς να υπάρχει μέσα σ' αυτή η λέξη πόλεμος. Ήταν ένα όνειρο, μια αποστολή. Ωστόσο δυστυχώς όταν έρχεται η ειρήνη οι ταινίες εξακολουθούν να μιλάν για πόλεμο. Είχα κάνει κάποιες σπουδαστικές ταινίες πριν τον πόλεμο, όμως στην πραγματικότητα ήμουν μουσικός. Ήταν ο πόλεμος που με διαμόρφωσε ως σκηνοθέτη: ήταν η πιο σημαντική περίοδος της ζωής μου και αυτή που μ' έκτισε ηθικά. Ποτέ δεν ήθελα να έχω στα χέρια όπλο έτσι αντί γι' αυτό διάλεξα μια κάμερα. Ζούμε σ' ένα κυνικό κόσμο, όλοι είμαστε ανθρώπινα όντα. Αγαπώ τους ανθρώπους και πιστεύω στο "αγαπάτε αλλήλους" όλοι πρέπει να το εφαρμόζουμε. Αν ο κόσμος δεν ήταν τόσο κυνικός αυτό θα ήταν το πιο φυσιολογικό που θα μπορούσε να ειπωθεί.

(Δηλώσεις στις σημειώσεις για την παραγωγή και στο site Independent Digital(UK))

Μιλήστε με Χρονοκάρτα από οποιοδήποτε σταθερό τηλέφωνο...

... και κερδίζετε μέχρι και 22% δωρεάν χρόνο ομιλίας και χαμηλότερη χρέωση μέχρι και 93% σε σχέση με τα καρτοκινητά*

Χρεώστε την κάρτα και όχι το τηλέφωνο

Χρησιμοποιείτε τη Χρονοκάρτα σε οποιοδήποτε σταθερό τοπικό εσωτερικό ή καρτοκινητόφωνο.

Μιλήστε από όπου κι αν βρισκόσστε

Χρησιμοποιείτε τη Χρονοκάρτα για αστικές, υπεραστικές, διεθνείς και προς κινητά κλήσεις στην Ελλάδα και σε 40 ακόμη χώρες, εξακολουθώντας συνθλιγμένα.

Επικοινωνήστε εύκολα και γρήγορα

Τηλεπληρώστε 807 11 22, τον αριθμό της κάρτας σας (Ευρώ) και τον αριθμό που επιθυμείτε να καλέσετε

Συμβουλευθείτε τις οδηγίες χρήσης που συνοδεύουν τη Χρονοκάρτα για κλήσεις από το εξωτερικό

Ενημερωθείτε ανά πάσα στιγμή για το διαθέσιμο υπόλοιπο που σας απομένει

* Για κλήσεις προς σταθερό τηλέφωνο (τοπικό, υπεραστικό, διεθνές) με την ίδια αντιστάσεις στις 10/06/2003

Για να την αποκτήσετε:

Επισκεφθείτε το

Δίκτυο Καταστημάτων

OTE

ή Ζητήστε την στα περίπτερα σε όλη την Ελλάδα

OTE ΧΡΟΝΟΚΑΡΤΑ

...μιλήστε, απ' όπου κι αν είστε!

Ιούλης / Shilde

του **Dareshan Omirbaev** (ΕΣΣΔ, 1988)

Μεσημέρι καλοκαιριού. Ένα παιδί ξεκουράζεται στο δωμάτιο. Ύστερα από λίγο βγαίνει έξω και συναντά έναν φίλο του. Ο ήλιος είναι εκτυφλωτικός και αυτοί πηγαίνουν σινεμά. Πληρώνουν εισιτήριο και παρακολουθούν απόλυτα προσπλωμένοι μια ταινία του ινδικού σινεμά. Βγαίνοντας ο ήρωας ανταλλάσσει βλέμματα όλο σημασία με μια συνομήλική του. Αργότερα ο ήρωας θα ονειρευτεί ότι βρίσκεται σε μια συναυλία κλασικής μουσικής. Θα κλέψουν με τον φίλο του καρπούζια και θα προσπαθήσουν να τα πουλήσουν στους επιβάτες ενός τρένου. Το αχανές του τοπίου προκαλεί την αίσθηση ενός χώρου χωρίς περιορισμούς όπου οι δύο μικροί ήρωες μπορούν να κινηθούν και είναι αυτό που επιτείνει την αίσθηση της ανεμελιάς. Η ταινία γεμάτη από αναφορές στο κλασικό ρωσικό σινεμά (και όχι μόνο) είναι μια απεικόνιση της νωχέλειας, ραθυμίας, της θερινής ραστώνης.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπνα, 15:30

Καϊράτ / Kairat

του **Dareshan Omirbaev** (Καζακστάν, 1991)

Ένας νέος, ο Kairat, έρχεται με το τρένο στη μεγάλη πόλη. Δίνει εξετάσεις και για κακή του τύχη πιάνεται να αντιγραφεί. Κάνει μαθήματα οδήγησης. Συχνάζει σε κινηματογράφους. Μένει σ' ένα κοιτώνα με άλλους σπουδαστές και τρώει στην φοιτητική λέσχη. Προσπαθεί να σχετισθεί με γυναίκες και μετά τις πρώτες αποτυχημένες προσπάθειες θα γνωρίσει την Indira, μια σιδηροδρομικό που συχνάζει και αυτή στο ίδιο σινεμά με τον ήρωα. Όμως παρά την αρχική ευφορία ο Kairat γρήγορα χάνει την επαφή μαζί της: η Indira στην διάρκεια των ταξιδιών της με το τρένο θα ερωτευθεί τον μάγισσα του τρένου, τον Maradona. Ο Kairat θα έρθει σε σύγκρουση μ' ένα συγκάτοικο του στον κοιτώνα που μένει και θα παλέψουν. Ο Kairat θα χάσει την μονομαχία... Βαθύτατα επηρεασμένη από το σινεμά του Robert Bresson, η ταινία απεικονίζει την εμπειρία της νεότητας, μ' ένα τρόπο λιτό, καθαρό και σαφή. Ο ήρωας ζει μια ζωή μοναχική, αναζητώντας απεγνωσμένα μια γυναικεία παρουσία. Υπάρχει κάτι βαθύτατα μελαγχολικό στους διαταγμούς του, στην ανασφάλεια του, καθώς κοιτάζει μια γυναίκα στο λεωφορείο: Είναι ο σεξουαλικός πόθος που κρύβεται πίσω από τον ατάραχο νεαρό που περιφέρεται με κώδε μεταφορικό μέσο: Το τρένο που διασχίζει τις ατέλειωτες στέπες του Καζακστάν θα γίνει ο τόπος για τις ερωτικές συνεννοήσεις όλων εκτός του ήρωα, ενώ τραμ και το λεωφορείο είναι οι χώροι όπου ο ήρωας δοκιμάζει να αγγίξει το γυναικείο σώμα. Με ασαφή πολλές φορές τα όρια ανάμεσα στην πραγματικότητα και το όνειρο, η αφήγηση, βαθύτατα υποκειμενική, υιοθετεί εν τέλει την οπτική του ήρωα. Έτσι ο θεατής βυθίζεται στο σύμπαν του ήρωα, ζει την εμπειρία μιας μοναχικής ζωής.

Εικόνες γυμνές, καθαρές από συναισθηματικές υπερβολές παρουσιάζουν ένα μέρος από την ζωή ενός νέου στο Καζακστάν στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Dareshan Omirbaev και βραβευμένη στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπνα, 16:00

Dareshan Omirbaev

Γεννήθηκε στο Καζακστάν, το 1958. Κριτικός και θεωρητικός του κινηματογράφου, βαθιά επηρεασμένος από το γαλλικό Νέο Κύμα, και κυρίως από τους Μπρεσόν, Τριφώ και Γκοντάρ, σπούδασε σκηνοθεσία στο VGIK της Μόσχας, απ' όπου αποφοίτησε το 1987. Τον επόμενο χρόνο, η πρώτη του μικρού μήκους ταινία, Ιούλης, προκάλεσε πολύ θετι-

κές αντιδράσεις. Το 1992 γύρισε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, Καϊράτ, η οποία κέρδισε την Αργυρή Λεοπάρδαλη στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο, το Αργυρό Montgolfière στο Φεστιβάλ των Τριών Ηπείρων της Νάντης και το βραβείο των κριτικών στο Φεστιβάλ του Στρασβούργου. Η ταινία του Καρδιογράφου προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Βενετίας και κέρδισε το Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στο Φεστιβάλ της Νάντης.

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1 ΔΡΑΓΟΝΗΜ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43 - ΜΑΡΟΥΣΙ - Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX (210) 61 44 331
e-mail : accento@otenet.gr

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Sergei Dvortsevoy

Παράδεισος / Chastie & Στο δρόμο / Trassa

(Ρωσία/Καζακστάν, 1995 - Γαλλία/Καζακστάν, 1999)

Στην περίπτωση της ταινίας *Παράδεισος* έχουμε μια οικογένεια που ασχολείται με την κτηνοτροφία και περιφέρεται στη στέπα προς αναζήτηση τροφής για τα κοπάδια τους. Τα μέλη της οικογένειας –ο πατέρας, η μητέρα, ο μεγάλος γιος και οι μικρότεροι –προσδιορίζονται από τη σχέση τους με τα ζώα και τη φύση: Μια αγελάδα που αντιμετωπίζει ένα ασυνήθιστο πρόβλημα. Ο γιος που φεύγει με το άλογο στην πόλη για να διασκεδάσει. Η μητέρα που τρώει τα υπολείμματα του φαγητού. Ο πατέρας που επιδιορθώνει τα παπούτσια. Μια καμήλα που την τρυπάνε την μύτη. Σκηνές από την καθημερινότητα τους. Καμήλες, πρόβατα, αγελάδες, άλογα, γαϊδούρια, σκυλιά και άνθρωποι: οι εικόνες αυτές είναι γυμνές από κάθε στοιχείο τεχνολογίας, βρισκόμαστε στο σημείο μηδέν του πολιτισμού.

Στην ταινία *Στο δρόμο* παρακολουθούμε τις διαδρομές μιας ομάδας σάλτιμπάγκων που ακολουθώντας την κεντρική αρτηρία του Καζακστάν, ζουν δίνοντας παραστάσεις. Αποτελούνται από τον πατέρα, τη μητέρα και τα 5 αδέλφια (το μικρότερο μόλις 2 ετών). Οι εικόνες απεικονίζουν επεισόδια μιας καθημερινής ζωής: οι παραστάσεις τους, ένα παιδί που κλαίει, ένας αετός που δεν μπορεί να πετάξει και που τα παιδιά πιάνουν, το νανούρισμα της μητέρας, η πρωινή προσευχή του πατέρα, οι καυγάδες των παιδιών.

Και στις δύο ταινίες ο σκηνοθέτης απεικονίζοντας συμβάντα με ελάχιστη δραματουργική αξία κατορθώνει να εισέλθει στο βαθύτερο πυρήνα μιας ζωής δύσκολης. Εδώ η οικογένεια είναι ένα προστατευτικό κέλυφος χωρίς το οποίο ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπάρξει. Αντιμέτωποι με το αχανές και αφιλόξενο της στέπας αυτές οι δύο οικογένειες έχουν μόνο ένα τρόπο να υπάρξουν και να επιβιώσουν: ζώντας ενωμένοι. Και οι δύο ταινίες έχουν βραβευθεί σ' ένα εντυπωσιακά μεγάλο αριθμό φεστιβάλ. Σε προηγούμενο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Θεσσαλονίκης είχε προβληθεί η ταινία *Bread Day* (1999) του σκηνοθέτη.

Κυριακή 23 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 11:00

Για τους ανθρώπους της στέπας

[...] Εργάστηκα ως μηχανικός ασυρμάτου στην Aeroflot για 10 χρόνια πριν αποφασίσω να παρακολουθήσω μια κινηματογραφική σχολή στην Μόσχα. Όταν ήμουν σε πτήση, συχνά διασχίζαμε τις ανοικτές στέπες του Καζακστάν και όταν κατάφερα να μαζέψω χρήματα για να κάνω τη διπλωματική μου εργασία στην σχολή έκανα έρευνα και βρήκα αυτή την οικογένεια με τον πατέρα, τη μητέρα, τον αδελφό της μητέρας και τα τέσσερα παιδιά. Έμεινα μαζί τους για κάποιες εβδομάδες και επέστρεψα πίσω μαζί μ' ένα οπερατέρ.

[...] Τις δύο πρώτες εβδομάδες που ήμασταν εκεί, δεν κινηματογραφήσαμε γιατί θέλαμε να συνηθίσουν την παρουσία της κάμερας. Δεν ήταν δύσκολο να βρούμε μια μέθοδο κινηματογράφησης. Στην κινηματογραφική σχολή οι καθηγητές έλεγαν ότι είμαι ένας απ' αυτούς που τους αρέσει η περιπέτεια.

[...] Κατά την διάρκεια των γυρισμάτων χρησιμοποίησα 4 οπερατέρ και είχα μαζί τους μακρές συζητήσεις. Θα πρέπει να θυμάστε ότι πολλοί απ' αυτούς είχαν συνηθίσει να γυρίζουν ντοκιμαντέρ προπαγάνδας, απεικονίζοντας τους βοσκούς ως να είναι ηρωικοί εργάτες. Έτσι ήταν την Σοβιετική εποχή: το κινηματογραφικό συνεργείο πήγαινε εκεί για μερικές μέρες, πίνανε πολύ βότκα και μετά επιστρέφανε πάλι πίσω. Το άλλο είναι ότι είχαν τόσο πολύ συνηθίσει το μοντάζ τύπου Αϊζενστάιν ώστε δεν κατανοούσαν στα αλήθεια γιατί έπρεπε να περιμένουμε και να περιμένουμε μέχρι να γεννηθεί η σωστή στιγμή μπροστά στην κάμερα. Ήθελα να βρω κάτι, όταν σε μια πρώτη, υπερφυσική μάτια δεν υπήρχε τίποτα εκεί.

[...] Δεν μπορώ να βρω τις λέξεις να περιγράψω με ένα τρόπο ενδιαφέροντα τους ανθρώπους αυτούς που μπαίνουν σε ένα μίνι-λεωφορείο, διασχίζουν τη στέπα, τρώνε, κοιμούνται, μαλώνουν, αγαπούνται –όντας πάντα μέσα σε αυτό το αυτοκίνητο. Δεν είναι κάτι το εντυπωσιακό, κι όταν το περιγράφεις με λέξεις ακούγεται κοινότοπο. Στην κινηματογραφική οθόνη είναι αλλιώς. Έχω καταλάβει ότι είναι ανόητο να προσπαθείς να περιγράψεις κάτι που δεν μπορεί να περιγραφεί: την ομορφιά και το μυστήριο του ανθρώπου και της φύσης.

(αποσπάσματα από συνέντευξη στο περιοδικό *Dox* και από δελτίο τύπου)

Την ζωή δύο οικογενειών-νομάδων που ζουν στις αχανείς στέπες του Καζακστάν έχουν ως θέμα και οι δύο ταινίες.

20:10
ψώνια

20:20
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
CD BΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ηλίες studio.

DIGITAL
SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO
MARKET

• Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηλίουπόλη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπινν χαρκτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.
Beauty is not enough.

3⁺
Days Warranty

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Κινητήρας 2.0 16V 250 ίππων με απόλυτα ρεαλίστικη κατηγορία και επιτάχυνση 0-100 km/h σε 6.3 sec, μέγιστη ταχύτητα 240 km/h.

Καδόματα μηχανοκίνητου τύπου με εξαιρετική ικανότητα στροφών και καταρτισμένο προσωπικό.

Κόρση 6 ταχυτήτων για τη μέγιστη αξιοπιστία των διακοσμημένων αμαρτων.

Εργαλεία τεχνολογίας σπορ, με διπλό φορέα και τεχνολογία που παράγεται από τη Formula 1, κατασκευασμένα για Alfa 147 για την κατηγορία της.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.

Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

ARROW/GRAPIS

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

**Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf**

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF : 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaF@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

and Saturday. Expectations are high. There was plenty of talk about good Greek films, while cinemas were packed for Wong Kar-Wai screenings. The view of Mt Olympus in the distance was obscured by settling fog -or was it the smoke from Warehouse C?

Fresh regional produce

Today at 12.30pm, three directors from the Balkan section present their films. It's your chance to ask Pjer Zalika about his story of ugly tensions under a city's surface ("Fuse", screening: 8.30pm). Quiz Goran Radovanovic about his documentary "Casting" (screening: 4pm), in which people auditioning for lingerie ads bare more than expected. Finally Liudmil Todorov presents "Emigrants" (screening: tomorrow at 8pm), about a move away from home that never happened. Those suffering guilt trips over leaving their homelands were further depressed watching "Niki and Flo" (director: Lucian Pintilie) the other night. You don't always know whether to laugh or weep as the older folks deal with a funeral of their son, then the departure of their daughter and her husband to the US. The film is about the family's two father-in-laws clashing, leading to a final blow. It's a heartbreaking film with an interesting structure and slow, effective edits. Only two more days remain of the first annual Balkan Fund Workshop. Today Radovanovic (a very busy man indeed) and Jovan Markovic are scheduled to propose their work-in-progress "Confession" (11.15am). After that the line-up (open to film professionals) includes: Christos Georgiou and Srdjan Koljevic with "Small Crime" (2pm); Tatiana Malo-Boteva and Alexander Wawrzyk with "Next to Jesus" and Igor Sterk and his "Red Horizons". The Balkan Fund awards will be announced tomorrow (6pm). Hopefully all of the ideas will reach fruition, whether or not they have the script fund's money behind them.

A whiff of Asia Minor cinnamon

There was a strong buzz yesterday for Pericles Hoursoglou's new film "Eyes of Night" (on again at 3.30pm). Meanwhile more local films continue to be unveiled. The debut of the day may be Thanos Anastopoulos' "All the Weight of the World" (10.30pm), featuring 11 characters coping with life. I'm wondering how the naked guy walking through an empty office fits in. Timon Koulmasis and Iro Sifliaki present music documentary "The Roads of Rembetiko" (11am). Also new is Cypriot production "Kalabush" (5.30pm). We've seen Yiannis Economides' "Matchbox" in theatres earlier this year. It's a loud look at a dysfunctional Athens family that might induce claustrophobia. "WILL YOU STOP SHOUTING, YOU %\$&*@!!!!" (sample dialogue). Released in theatres to the tune of an astounding 400,000-plus tickets is Tassos Boulmetis' culinary "A Touch of Spice" (6pm); it's a success I'd recommend to my parents and all others who enjoy beautifully-shot films about Greece. To its credit, it's obviously autobiographical and sends viewers into their kitchens. Nikos Panayotopoulos' retro continues with male friendship story "I Dream of My Friends" (1pm) and Corfu homecoming "Melodrama?" (11pm).

Imported delicacies

"Little Men" (3pm) a France/Kazakhstan co-production makes its International Competition debut today. It's about the loves and dreams of two small-time stolen goods traders. Later the Italian entry in this year's competition, "The Gift" (8pm), screens. It's described as a "tragedy in slow motion" unfolding in Calabria, centered on a mentally handicapped girl.

Passion fruit

New Horizons offers yet another crop of juicy, cutting-edge films. John Sayles' "Casa de los Babys" (8.30pm) is a look at the trade of babies across borders that focuses on the women involved. Other NH films include "Struggle" (1pm, a story of survival), "Travelers and Magicians" (2.30pm, a Tibetan story of

FIRST P R O T O P H A N O SHOT

44th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

SUNDAY 23 NOVEMBER 2003 • N. 137

Yes, we have no bananas

From the Balkan Fund Workshop

fortunes), "Abjad" (6pm, a young Tehran artist faces life contradictions in 1970s Iran) and "Interview" (a "serious" journalist has to write about a hot actress, 10pm). A midnight screening of "Tetsui II" awaits those with a taste for metal.

Menu change

Journalists note: the press conference for Iran's Jafar Panahi ("Crimson Gold" has been moved to Tuesday. See his film today (7.30pm) to prepare.

Pineapple cravings

Does everything in life have an expiration date? A protagonist in "Chungking Express" wonders this as he eats thirty cans of expired pineapple slices in one sitting. The 1pm screening of Wong Kar-Wai's classic yesterday was full of people - and more importantly - that wonderful blissful feeling that everyone is fully immersed in and enjoying the images on the screen. All the Kar-Wai effects have a reason, capturing the mood, giving the audience an "in" to emotions. Today viewers can see two shorts by the Hong Kong director at 11am, followed by "Buenos Aires Zero Degree" (the making-of "Happy Together") and "Chris Doyle: Stirred not Shaken" (a film profile of Kar-Wai's cinematographer). Tonight at 11pm, Wong Kar-Wai's "Days of Being Wild" is being screened. In it, Yuddy can't commit, but is surrounded by women.

Film fruitcakes

Deformed, cartoonish ladies and gentlemen of the film world appear in Tassos Pavlopoulos' exhibit "The Extras"- designed especially for the festival. Pavlopoulos says the project was inspired by his first job - playing an extra in a film. The artist devoted much of 2003 to giving birth to an assortment of amusing and terrifying freaks - whether a stuntman who's engulfed in a crocodile's throat or a "Reservoir Dog" with celluloid between his teeth. Foreign guests will understand the goofy images, but should probably use the exhibit as an excuse to ask that cute Greek man or woman they just met to guide them through the language. The canvases' scrawled cinematic slang brought smiles to the faces of those who attended yesterday's Kalfayan Gallery opening. One massive panel of black and white cartoons could take a whole day to read. If you have a few (OK, more than a few) extra euros to spare, you could take a canvas home.

Daily specials

While director Otar Iosseliani watches lots of new filmmakers' works in his capacity as jury president, new filmmakers (and audiences) are revisiting his works. At 1.30pm today are his 1968 short film "Old Georgian Songs", followed by 1982 film "Letter from a Filmmaker: Seven Pieces on Black and White Cinema", Iosseliani's unique look at his then-newly-adopted home of Paris. After those shorts, another 1982 French regional portrait follows called "Basque Summer". In the evening is "Favorites of the Moon" about all the different hands through which a painting passes. Other daily film picks come from Kazakhstan (unconventional doc "Paradise", 11am, heartbreaker "Kairat" 3.30pm) and back in the USSR (boyish Bollywood obsession "Shilde", 3.30pm). Memories of Murder (8.30pm) is based on a true story about despairing detectives on the case of a string of 1986 Korea rapes and murders.

Genetically modified posters

Culture Minister Evangellos Venizelos inaugurates an exhibit of giant Greek film posters today at noon at the Old Customs Building (one of two Provita venues, also including the Thessaloniki Cinema Museum). Between 1950 and 1970, many local artists got their start by painting the faces of cinema stars - be it Audrey Hepburn or Marianna Kourakou.

Angelike Conti

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 137 ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΧΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΝΤΕΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΔΑΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΕ,
ΓΚΕΛΑ ΜΑΔΕΜΛΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΟΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

